

Brussel, 15 maart 2022
(OR. en)

7226/22

**Interinstitutioneel dossier:
2021/0214(COD)**

**ECOFIN 229
ENV 232
CLIMA 113
UD 57
FISC 74**

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de delegaties
Betreft:	Ontwerpverordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie - <i>Algemene oriëntatie</i>

In de bijlage is opgenomen de tekst van de ontwerpverordening die het resultaat is van de besprekingen door de Raad (Ecofin) op 15 maart 2022.

ONTWERP

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

¹ PB C [...] van [...], blz. [...]. [PB: gelieve het nummer van het advies in te voegen]

² PB C [...] van [...], blz. [...]. [PB: gelieve het nummer van het advies in te voegen]

- 1) De Commissie heeft in haar mededeling over de Europese Green Deal³ een nieuwe groeistrategie uitgestippeld die de Unie moet omvormen tot een rechtvaardige en welvarende samenleving, met een moderne, hulpbronnenefficiënte en concurrerende economie, waar vanaf 2050 netto (dat wil zeggen na aftrek van verwijderingen) geen broeikasgassen meer worden uitgestoten en de economische groei is losgekoppeld van het gebruik van hulpbronnen. De Europese Green Deal moet ook het natuurlijke kapitaal van de EU beschermen, behouden en verbeteren, en de gezondheid en het welzijn van de burgers beschermen tegen milieugerelateerde risico's en effecten. Deze transitie moet bovendien rechtvaardig en inclusief zijn: niemand mag achterblijven. De Commissie kondigde in haar EU-actieplan: "Verontreiniging van lucht, water en bodem naar nul"⁴ ook aan dat zij werk zou maken van relevante instrumenten en stimulansen om het beginsel "de vervuiler betaalt" zoals vastgesteld in artikel 191, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna "VWEU" genoemd) beter toe te passen en zo "gratis verontreiniging" volledig uit te faseren, teneinde zoveel mogelijk synergie tot stand te brengen tussen de ambitie om de samenleving koolstofvrij te maken en de ambitie om de verontreiniging naar nul terug te dringen.
- 2) De Overeenkomst van Parijs⁵, die in december 2015 is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (United Nations Framework Convention on Climate Change – UNFCCC), is in november 2016 in werking getreden. De partijen bij de Overeenkomst van Parijs hebben in artikel 2 van die overeenkomst afgesproken om de stijging van de wereldwijde gemiddelde temperatuur ruim onder 2 °C te houden ten opzichte van het pre-industriële niveau en om ernaar te blijven streven de stijging te beperken tot 1,5 °C boven het pre-industriële niveau.
- 3) De aanpak van klimaat- en andere milieugerelateerde uitdagingen en de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs staan centraal in de Europese Green Deal. Het belang van de Europese Green Deal is alleen maar toegenomen in het licht van de zeer ernstige gevolgen van de COVID-19-pandemie voor de gezondheid en het economische welzijn van de EU-burgers.

³ Mededeling van de Commissie van 11 december 2019 over de Europese Green Deal (COM(2019) 640 final).

⁴ Mededeling van de Commissie van 12 mei 2021: Route naar een gezonde planeet voor iedereen (COM(2021) 400 final).

⁵ PB L 282 van 19.10.2016, blz. 4.

- 4) De Unie heeft zich ertoe verbonden de broeikasgasemissies in de gehele economie tussen nu en 2030 met ten minste 55 % te verminderen ten opzichte van de niveaus van 1990, zoals bevestigd in de actualisering van de nationaal bepaalde bijdrage van de Europese Unie en haar lidstaten die bij het UNFCCC is ingediend namens de Europese Unie en haar lidstaten⁶.
- 5) Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad⁷ heeft de doelstelling van klimaatneutraliteit in 2050 in de gehele economie in wetgeving verankerd. In die verordening verbindt de Unie zich er ook toe om tussen nu en 2030 een broeikasgasemissiereductie van ten minste 55 % ten opzichte van de niveaus van 1990 te verwezenlijken.
- 6) Het speciaal verslag van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) over de gevolgen van mondiale temperatuurstijgingen van 1,5 °C boven de pre-industriële niveaus en de daarmee verband houdende mondiale broeikasgasemissietrajecten⁸ biedt een sterke wetenschappelijke basis voor de aanpak van de klimaatverandering en illustreert de noodzaak om de klimaatactie op te voeren. In dat verslag wordt bevestigd dat, om de kans op extreme weersomstandigheden te verkleinen, de emissie van broeikasgassen dringend moet worden verminderd en de klimaatverandering tot een mondiale temperatuurstijging van 1,5 °C moet worden beperkt. De bijdrage van Werkgroep I aan het zesde evaluatieverslag van de IPCC⁹ herinnert eraan dat klimaatverandering nu al gevolgen heeft voor elke regio op aarde en voorziet dat er in de komende decennia in alle regio's sprake zal zijn van meer klimaatveranderingen. In dit verslag wordt benadrukt dat, tenzij de broeikasgasemissies onmiddellijk, snel en grootschalig worden verminderd, het beperken van de opwarming tot bijna 1,5 °C of zelfs 2 °C niet haalbaar zal zijn.

⁶ [Raad](#) van de Europese Unie, ST/14222/1/20/REV1.

⁷ Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1999 ("Europese klimaatwet") (PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1).

⁸ IPCC, 2018: Global Warming of 1.5°C. An IPCC Special Report on the impacts of global warming of 1.5°C above pre-industrial levels and related global greenhouse gas emission pathways, in the context of strengthening the global response to the threat of climate change, sustainable development, and efforts to eradicate poverty [Masson-Delmotte, V., Zhai, P., Pörtner H.-O., Roberts, D., Skea, J., Shukla, P. R., Pirani, A., Moufouma-Okia, W., Péan, C., Pidcock, R., Connors, S., Matthews, J. B. R., Chen, Y., Zhou, X., Gomis, M. I., Lonnoy, E., Maycock, T., Tignor, M., en Waterfield, T. (red.)].

⁹ IPCC, 2021: Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Working Group I Contribution to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [Masson-Delmotte, V., Zhai, P., Pirani, A., Connors, S.L., Péan, C., Berger, S., Caud, N., Chen, Y., Goldfarb, L., Gomis, M. I., Huang, M., Leitzell, K., Lonnoy, E., Matthews, J.B.R., Maycock, T. K., Waterfield, T., Yelekçi, O., Yu, R., en Zhou, B. (red.)].

- 7) De Unie zet zich in voor een ambitieus klimaatbeleid en heeft een regelgevingskader gecreëerd om haar broeikasgasemissiereductiedoelen voor 2030 te bereiken. De wetgeving om die doelen te bereiken, bestaat onder meer uit Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad, waarbij een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten in de Unie (het "EU-ETS") is ingesteld dat zorgt voor geharmoniseerde prijzen van broeikasgasemissies op Unieniveau voor energie-intensieve sectoren en subsectoren, Verordening (EU) 2018/842 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰, waarbij nationale broeikasgasemissiereductiedoelen voor 2030 zijn ingevoerd, en Verordening (EU) 2018/841 van het Europees Parlement en de Raad¹¹, die de lidstaten verplicht de broeikasgasemissies in de sector van het landgebruik te compenseren met verwijderingen van emissies uit de atmosfeer.
- 8) Zolang heel wat internationale partners van de Unie een beleid voeren dat niet tot hetzelfde niveau van klimaatambitie als dat van de Unie leidt, bestaat er een risico van koolstoflekkage. Er is sprake van koolstoflekkage wanneer, als gevolg van kosten in verband met klimaatbeleid, bedrijven in bepaalde sectoren of subsectoren van de industrie hun productie overbrengen naar andere landen of wanneer invoer uit deze landen gelijkwaardige maar minder broeikasgasintensieve producten vervangt. Dan kunnen immers de totale emissies wereldwijd stijgen, waardoor de beperking van de broeikasgasemissies in het gedrang komt, terwijl deze dringend noodzakelijk is om de wereldwijde gemiddelde temperatuur ruim onder 2 °C boven het niveau van het pre-industriële tijdperk te houden en ernaar te blijven streven de temperatuurstijging te beperken tot 1,5 °C boven dit pre-industriële niveau.

¹⁰ Verordening (EU) 2018/842 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende bindende jaarlijkse broeikasgasemissiereducties door de lidstaten van 2021 tot en met 2030 teneinde bij te dragen aan klimaatmaatregelen om aan de toezeggingen uit hoofde van de Overeenkomst van Parijs te voldoen, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 (PB L 156 van 19.6.2018, blz. 26).

¹¹ Verordening (EU) 2018/841 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 inzake de opname van broeikasgasemissies en -verwijderingen door landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw in het klimaat- en energie kader 2030 en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 525/2013 en Besluit nr. 529/2013/EU (PB L 156 van 19.6.2018, blz. 1).

- 9) Het initiatief voor een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie (CBAM) maakt deel uit van het "Fit for 55"-pakket. Dat mechanisme wordt een wezenlijk instrument in de EU-toolbox om tussen nu en 2050 een klimaatneutrale Unie tot stand te brengen in overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs, doordat het de risico's van koolstoflekkage als gevolg van de verhoogde klimaatambitie van de Unie zal tegengaan.
- 10) Bestaande mechanismen om het risico van koolstoflekkage aan te pakken in sectoren of subsectoren die een dergelijk risico lopen, zijn de tijdelijke gratis toewijzing van EU-ETS-emissierechten en de financiële maatregelen ter compensatie van indirecte-emissiekosten die voortvloeien uit broeikasgasemissiekosten die in elektriciteitsprijzen worden doorberekend, zoals vastgesteld in respectievelijk artikel 10 bis, lid 6, en artikel 10 ter van Richtlijn 2003/87/EG. De gratis toewijzing in het EU-ETS verzwakt echter het prijssignaal dat het systeem aan de betrokken installaties geeft in vergelijking met volledige veiling en ondergraaft zo de stimulansen voor investeringen in verdere emissiereductie.
- 11) Het CBAM wil deze bestaande mechanismen vervangen door het risico van koolstoflekkage op een andere manier aan te pakken, namelijk door te zorgen voor een gelijkwaardige koolstofbeprijzing van binnenlandse en ingevoerde producten. Om een geleidelijke overgang van het huidige systeem van gratis toewijzingen naar het CBAM te garanderen, moet het CBAM stapsgewijs worden ingevoerd terwijl de gratis toewijzing in sectoren die onder het CBAM vallen, dienovereenkomstig wordt afgebouwd. De gecombineerde en tijdelijke toepassing van gratis toegewezen EU-ETS-emissierechten en het CBAM mag er in geen geval toe leiden dat Uniegoederen gunstiger worden behandeld dan goederen die in het douanegebied van de Unie worden ingevoerd.
- 12) Het CBAM strekt ertoe het risico van koolstoflekkage te voorkomen, maar deze verordening zou producenten uit derde landen ook stimuleren om broeikasgasemissie-efficiëntere technologieën toe te passen, zodat de uitstoot wordt verminderd.

- 13) Als instrument om koolstoflekkage te voorkomen en broeikasgasemissies te beperken, moet het CBAM ervoor zorgen dat ingevoerde producten worden onderworpen aan een regelgevingssysteem dat koolstofkosten toepast die gelijkwaardig zijn aan de kosten die anders in het kader van het EU-ETS zouden zijn opgelegd. Het CBAM is een klimaatmaatregel die het risico van koolstoflekkage moet voorkomen en de verhoogde ambitie van de Unie op het gebied van klimaatmitigatie moet ondersteunen, waarbij de verenigbaarheid met de WTO-regels gewaarborgd is.
- 14) Deze verordening moet van toepassing zijn op goederen die vanuit derde landen in het douanegebied van de Unie worden ingevoerd, behalve wanneer de productie ervan reeds onderworpen is geweest aan het EU-ETS, als dat toepassing vindt op derde landen of gebieden, of aan een koolstofbeprijzingsmechanisme dat volledig aan het EU-ETS is gekoppeld.
- 15) Om, in geval van toekomstige overeenkomsten, derde landen en gebieden die volledig zijn geïntegreerd in of gekoppeld aan het EU-ETS, van het CBAM uit te sluiten, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen met betrekking tot de wijziging van de lijst van landen in bijlage II. Omgekeerd moeten derde landen en gebieden van de lijst in bijlage II worden verwijderd en aan het CBAM worden onderworpen indien zij de ETS-prijs niet daadwerkelijk in rekening brengen op goederen die naar de Unie worden uitgevoerd.
- 16) Om het risico van koolstoflekkage in offshore-installaties te voorkomen, moet deze verordening van toepassing zijn op goederen of uit die goederen voortkomende veredelingsproducten in het kader van de regeling actieve veredeling, die naar een kunstmatig eiland, een vaste of drijvende installatie of iedere andere structuur op het continentaal plat of de exclusieve economische zone van een lidstaat in de onmiddellijke nabijheid van het douanegebied van de Unie worden gebracht. Aan de Commissie moeten uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend om gedetailleerde voorwaarden vast te stellen voor de toepassing van het CBAM op dergelijke goederen in die gevallen.

- 17) De broeikasgasemissies die in het CBAM worden gereguleerd, moeten overeenstemmen met de broeikasgasemissies die onder bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG betreffende het EU-ETS vallen, namelijk kooldioxide (CO₂) en, in voorkomend geval, stikstofdioxide (N₂O) en perfluorkoolwaterstoffen (PFK's). Het CBAM moet in eerste instantie van toepassing zijn op directe emissies van die broeikasgassen uit de productie van goederen tot op het tijdstip van invoer in het douanegebied van de Unie en, na afloop van een overgangperiode en na verdere beoordeling, ook op indirecte emissies, zodat het toepassingsgebied van het EU-ETS wordt weerspiegeld.
- 18) Het EU-ETS en het CBAM hebben als gemeenschappelijke doelstelling om met behulp van specifieke emissierechten of certificaten de prijs te bepalen van de broeikasgasemissies die in dezelfde sectoren en goederen zijn ingebed. Beide systemen hebben een regelgevend karakter en zijn gerechtvaardigd door de behoefte aan broeikasgasemissiereductie, in overeenstemming met de in het Unierecht vastgestelde milieudoelstelling¹² om de netto-broeikasgasemissies van de Unie tussen nu en 2030 met ten minste 55 % te verminderen ten opzichte van de niveaus van 1990 en om uiterlijk in 2050 klimaatneutraliteit in de gehele economie te bereiken.
- 19) Waar het EU-ETS evenwel een absoluut plafond vaststelt voor de broeikasgasemissies uit de activiteiten die onder het toepassingsgebied van het systeem vallen, en toestaat dat emissierechten worden verhandeld (het zogenaamde "cap and trade"-systeem), mag het CBAM geen kwantitatieve invoerbeperkingen opleggen, om het handelsverkeer niet te belemmeren. Voorts is het EU-ETS van toepassing op installaties die in de Unie zijn gevestigd, terwijl het CBAM moet gelden voor bepaalde goederen die in het douanegebied van de Unie worden ingevoerd.

¹² Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1999 ("Europese klimaatwet") (PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1).

- 20) In vergelijking met het EU-ETS heeft het CBAM enkele specifieke kenmerken, waaronder de berekening van de prijs van CBAM-certificaten, de mogelijkheden om certificaten te verhandelen, en de geldigheidsduur daarvan. Deze zijn nodig om de doeltreffendheid van het CBAM als maatregel ter voorkoming van koolstoflekkage op termijn te behouden, en om te vermijden dat het beheer van het systeem de exploitanten te veel nalevingslasten oplegt en te veel middelen van de overheden vergt, terwijl marktdeelnemers een gelijkwaardig niveau van flexibiliteit wordt geboden als onder het EU-ETS.
- 21) Om de doeltreffendheid als maatregel tegen koolstoflekkage te behouden, moet het CBAM nauw aansluiten bij de EU-ETS-prijs. Terwijl de prijs van op de EU-ETS-markt gebrachte emissierechten wordt bepaald via veilingen, moet de prijs van CBAM-certificaten redelijkerwijs aansluiten bij de prijs van dergelijke veilingen aan de hand van wekelijks berekende gemiddelden. Dergelijke weekgemiddelden sluiten nauw aan bij de prijsschommelingen van het EU-ETS en bieden importeurs een redelijke marge om te profiteren van de prijsveranderingen van het EU-ETS, terwijl ook wordt gegarandeerd dat het systeem voor de bestuurlijke autoriteiten beheersbaar blijft.

- 22) In het EU-ETS bepaalt het totale aantal verleende emissierechten (het "plafond") het aanbod van die rechten en geeft dat plafond zekerheid over de maximale uitstoot van broeikasgassen. De koolstofprijs wordt bepaald aan de hand van dit aanbod en de vraag op de markt. Schaarste is noodzakelijk voor een prijsprikkel. Aangezien het niet de bedoeling is aan importeurs een plafond op te leggen met betrekking tot het aantal CBAM-certificaten waarover zij kunnen beschikken, zouden er situaties kunnen ontstaan waarin de prijs voor CBAM-certificaten niet meer zou aansluiten bij de ontwikkeling van de prijs in het EU-ETS als importeurs deze certificaten zouden kunnen verhandelen en het gebruik ervan uitstellen. Dit zou de prikkel voor decarbonisatie tussen binnenlandse en ingevoerde goederen verzwakken en zo koolstoflekkage in de hand werken en de overkoepelende klimaatdoelstelling van het CBAM ondergraven. Het zou ook kunnen leiden tot verschillende prijzen voor exploitanten uit verschillende landen. Daarom worden de beperkingen ten aanzien van de mogelijkheden om CBAM-certificaten te verhandelen en het gebruik ervan uit te stellen, gerechtvaardigd door de behoefte om te vermijden dat de doeltreffendheid en de klimaatdoelstelling van het CBAM worden ondergraven, en om te garanderen dat exploitanten uit verschillende landen gelijk worden behandeld. Om importeurs echter hun kosten te laten optimaliseren, moet deze verordening voorzien in een systeem waarbij de autoriteiten een bepaald overschot aan certificaten kunnen terugkopen van de importeurs. Dat overschot wordt vastgesteld op een niveau dat importeurs een redelijke marge biedt om hun kosten tijdens de geldigheidsduur van de certificaten doeltreffend te beheren terwijl het effect van prijsdoorgifte als geheel behouden blijft, waardoor de milieudoelstelling van de maatregel behouden blijft.
- 23) Aangezien het CBAM van toepassing is op de invoer van goederen in het douanegebied van de Unie en niet op installaties, zouden bepaalde aanpassingen en vereenvoudigingen ook in het CBAM toepassing moeten vinden. Een van deze vereenvoudigingen moet bestaan in een aangiftesysteem waarin importeurs de totale geverifieerde broeikasgasemissies die zijn ingebed in goederen die in een bepaald kalenderjaar zijn ingevoerd, moeten rapporteren. Er moet ook een ander tijdschema dan de nalevingscyclus van het EU-ETS worden toegepast om knelpunten te vermijden die kunnen voortvloeien uit de verplichtingen voor geaccrediteerde verificateurs uit hoofde van deze verordening en van het EU-ETS.

- 24) Wat sancties betreft, moeten de lidstaten boetes opleggen voor inbreuken op deze verordening en erop toezien dat deze worden toegepast. Het bedrag van deze boetes moet gelijk zijn aan de boetes die thans in de Unie worden toegepast bij een inbreuk op het EU-ETS overeenkomstig artikel 16, leden 3 en 4, van Richtlijn 2003/87/EG. Wanneer de goederen echter door een andere persoon dan een toegelaten CBAM-aangever in de Unie worden binnengebracht zonder aan de verplichtingen van deze verordening te voldoen, moet het bedrag van die boetes hoger zijn om doeltreffend en afschrikkend te zijn. De toepassing van sancties uit hoofde van deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van sancties die krachtens het Unierecht of het nationale recht kunnen worden opgelegd voor inbreuken op andere toepasselijke verplichtingen, met name met betrekking tot douanevoorschriften.
- 25) Waar het EU-ETS van toepassing is op bepaalde productieprocessen en -activiteiten, moet het CBAM zich richten op de overeenkomstige invoer van goederen. Te dien einde moeten de ingevoerde goederen duidelijk worden geïdentificeerd aan de hand van hun indeling in de gecombineerde nomenclatuur¹³ (GN) en worden gekoppeld aan de ingebedde broeikasgasemissies.
- 26) De productdekking van het CBAM moet de activiteiten weerspiegelen die onder het EU-ETS vallen, omdat dat systeem gebaseerd is op kwantitatieve en kwalitatieve criteria die verband houden met de milieudoelstelling van Richtlijn 2003/87/EG, en het meest omvattende regelgevingssysteem voor broeikasgasemissies in de Unie vormt.

¹³ Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1).

- 27) Door de productdekking van het CBAM af te stemmen op de activiteiten die onder het EU-ETS vallen, zou ook worden vermeden dat ingevoerde producten minder gunstig worden behandeld dan soortgelijke producten van binnenlandse oorsprong.
- 28) Het uiteindelijke doel van het CBAM is om tot een brede productdekking te komen, maar het zou verstandig zijn om van start te gaan met slechts een klein aantal sectoren met relatief homogene producten waarvoor er een risico van koolstoflekkage bestaat. De EU-sectoren waarvoor een risico van koolstoflekkage wordt geacht te bestaan, zijn opgenomen in Gedelegeerd Besluit 2019/708 van de Commissie¹⁴.
- 29) De onder deze verordening vallende goederen moeten worden geselecteerd na een zorgvuldige analyse van het gewicht dat zij vertegenwoordigen inzake gecumuleerde broeikasgasemissies en risico van koolstoflekkage in de overeenkomstige EU-ETS-sectoren, waarbij de complexiteit en de administratieve lasten worden beperkt. Er moet bij de concrete selectie met name rekening worden gehouden met onder het EU-ETS vallende basismaterialen en basisproducten om te garanderen dat op emissies die zijn ingebed in naar de Unie ingevoerde emissie-intensieve producten een koolstofprijs van toepassing is die gelijkwaardig is aan de prijs die wordt toegepast op EU-producten, en om het risico van koolstoflekkage te beperken. Andere relevante criteria om de selectie te beperken, moeten betrekking hebben op: ten eerste, het sectorgewicht inzake emissies, namelijk de vraag of de sector een van de grootste geaggregeerde producenten van broeikasgasemissies is; ten tweede, de sectorblootstelling aan een significant risico van koolstoflekkage, zoals omschreven in Richtlijn 2003/87/EG; en ten derde, het noodzakelijke evenwicht tussen een brede dekking op het gebied van broeikasgasemissies en de beperking van de complexiteit en de administratieve inspanningen.
- 30) Aan de hand van het eerste criterium kunnen naar gecumuleerde emissies de volgende industriële sectoren in de lijst worden opgenomen: ijzer en staal, raffinaderijen, cement, organische chemische basisproducten, en meststoffen.

¹⁴ Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/708 van de Commissie van 15 februari 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de vaststelling van bedrijfstakken en deeltakken die worden geacht een koolstofweglekrisico te lopen voor de periode 2021-2030 (PB L 120 van 8.5.2019, blz. 2).

- 31) Vanwege hun specifieke eigenschappen mogen sommige sectoren die in Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/708 van de Commissie zijn opgenomen, in deze fase evenwel niet in deze verordening worden opgenomen.
- 32) Met name organische chemische stoffen blijven buiten het toepassingsgebied van deze verordening vanwege technische beperkingen die een duidelijke omschrijving van de ingebedde emissies van ingevoerde goederen momenteel onmogelijk maken. Voor deze goederen is de toepasselijke benchmark in het EU-ETS een fundamentele parameter, die in de weg staat van een ondubbelzinnige toewijzing van emissies die zijn ingebed in afzonderlijke ingevoerde goederen. Voor een gerichtere toewijzing aan organische chemische stoffen zijn meer gegevens en analyses nodig.
- 33) Er gelden soortgelijke technische beperkingen voor raffinageproducten, waarvoor broeikasgasemissies niet ondubbelzinnig kunnen worden toegewezen aan afzonderlijke outputproducten. Tegelijkertijd heeft de relevante benchmark in het EU-ETS niet rechtstreeks betrekking op specifieke producten, zoals benzine, diesel of kerosine, maar op de gehele raffinaderij-output.
- 34) Aluminiumproducten daarentegen moeten in het CBAM worden opgenomen, omdat zij het sterkst aan koolstoflekkage zijn blootgesteld. Bovendien staan zij in verschillende industriële toepassingen in directe concurrentie met staalproducten vanwege eigenschappen die sterk lijken op die van staalproducten. De opname van aluminium is tevens van belang omdat het toepassingsgebied van het CBAM aan het einde van de overgangsfase ook kan worden uitgebreid tot indirecte emissies.
- 35) Evenzo moeten producten zoals hulpstukken voor buisleidingen, of constructiewerken en delen daarvan onder het toepassingsgebied van het CBAM worden gebracht ondanks hun lage niveau van emissies die vrijkomen tijdens het productieproces, omdat de uitsluiting ervan de kans zou vergroten dat de opname van staalproducten in het CBAM wordt ontweken door een wijziging van het handelspatroon naar downstreamproducten.

- 36) Omgekeerd mag deze verordening niet van toepassing zijn op bepaalde producten waar bij de productie geen betekenisvolle emissies ontstaan, zoals schroot (onder GN-code 7204), ferrolegeringen (GN-code 7202) en bepaalde meststoffen (onder GN-code 3105 60 00).
- 37) De invoer van elektriciteit moet onder het toepassingsgebied van deze verordening worden gebracht, omdat deze sector verantwoordelijk is voor 30 procent van de totale broeikasgasemissies in de Unie. De verhoogde klimaatambitie van de Unie zou het verschil in koolstofkosten tussen de elektriciteitsproductie in de Unie en daarbuiten doen toenemen. Die toename, in combinatie met de voortschrijdende koppeling van het elektriciteitsnet van de Unie aan dat van haar burens, zou het risico van koolstoflekkage vergroten door een hogere invoer van elektriciteit, waarvan een aanzienlijk deel afkomstig is van steenkoolcentrales.
- 37a) Om buitensporige lasten voor de bevoegde nationale overheden en importeurs te vermijden, is het passend te voorzien in een minimumdrempel waaronder de verplichtingen uit hoofde van deze verordening niet van toepassing zijn. Deze de-minimisbepaling doet echter geen afbreuk aan een verdere toepassing van de bepalingen van het Unierecht of het nationale recht die nodig zijn om de naleving van de verplichtingen uit hoofde van deze verordening en, in het bijzonder, van de douanevoorschriften, met inbegrip van fraudepreventie, te waarborgen.
- 38) Om te vermijden dat importeurs van onder deze verordening vallende goederen hun CBAM-verplichtingen uit hoofde van deze verordening moeten vervullen op het tijdstip van invoer, moeten er specifieke administratieve maatregelen worden toegepast om te garanderen dat deze verplichtingen later worden vervuld. Daarom zullen importeurs alleen CBAM-goederen mogen invoeren nadat zij daarvoor een vergunning hebben gekregen van de bevoegde autoriteiten die met de toepassing van deze verordening zijn belast.

- 38a) De douaneautoriteiten mogen niet toestaan dat goederen door een andere persoon dan een toegelaten CBAM-aangever worden ingevoerd. Overeenkomstig artikel 46 en 48 van Verordening (EU) nr. 952/2013 kunnen de douaneautoriteiten de goederen controleren, onder meer met betrekking tot de identificatie van de toegelaten CBAM-aangever, de achtcijferige GN-code, de hoeveelheid en het land van oorsprong van de ingevoerde goederen, de datum van aangifte en de douaneregeling. De Commissie moet de risico's in verband met het CBAM opnemen in het schema van de gemeenschappelijke risicocriteria en -normen overeenkomstig artikel 50 van Verordening (EU) nr. 952/2013.
- 38 ter) Gedurende een overgangsperiode moeten de douaneautoriteiten aangevers bij de douane in kennis stellen van de noodzaak om informatie te melden, teneinde bij te dragen tot de informatieverzameling en tot de bewustwording van de noodzaak dat in voorkomend geval de status van toegelaten aangever moet worden aangevraagd. Dergelijke informatie moet door de douaneautoriteiten op passende wijze worden meegedeeld om ervoor te zorgen dat aangevers bij de douane van deze noodzaak op de hoogte zijn.
- 39) Het CBAM moet gebaseerd zijn op een aangiftesysteem waarbij een toegelaten CBAM-aangever, die meer dan één importeur kan vertegenwoordigen, jaarlijks een aangifte indient van de ingebedde emissies in de in het douanegebied van de Unie ingevoerde goederen en een aantal CBAM-certificaten inlevert dat overeenstemt met de aangegeven emissies.

- 40) Een toegelaten CBAM-aangever moet een vermindering van het aantal in te leveren CBAM-certificaten kunnen aanvragen die overeenstemt met de koolstofprijs die in andere jurisdicties al daadwerkelijk voor die emissies is betaald.
- 41) De aangegeven ingebedde emissies moeten worden geverifieerd door een persoon die is geaccrediteerd door een nationale accreditatie-instantie die is aangewezen overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad¹⁵, of overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie¹⁶.
- 42) Het systeem moet exploitanten van productie-installaties in derde landen in staat stellen om zich in een centrale databank te registreren en hun geverifieerde ingebedde broeikasgasemissies uit de productie van goederen ter beschikking te stellen van toegelaten CBAM-aangevers. Een exploitant moet ervoor kunnen kiezen dat zijn naam, adres en contactgegevens in de centrale databank niet publiek toegankelijk worden gemaakt.
- 43) CBAM-certificaten verschillen van EU-ETS-emissierechten, waarvan de dagelijkse veiling een essentieel kenmerk is. De behoefte om een duidelijke prijs vast te stellen voor CBAM-certificaten, maakt een dagelijkse publicatie bijzonder omslachtig en verwarrend voor de exploitanten, omdat dagelijkse prijzen bij de publicatie ervan al achterhaald kunnen zijn. Daarom zou een wekelijkse publicatie van CBAM-prijzen correct aansluiten bij de prijsontwikkeling van op de markt gebrachte EU-ETS-emissierechten en dezelfde klimaatdoelstelling nastreven. De berekening van de prijs van CBAM-certificaten moet derhalve worden vastgesteld op basis van een langere termijn (weekbasis) dan de in het EU-ETS bepaalde termijn (dagbasis). De Commissie moet worden opgedragen deze gemiddelde prijs te berekenen en te publiceren.

¹⁵ Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

¹⁶ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie van 19 december 2018 inzake de verificatie van gegevens en de accreditatie van verificateurs krachtens Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 334 van 31.12.2018, blz. 94).

- 44) Om toegelaten CBAM-aangevers de mogelijkheid te geven hun CBAM-verplichtingen flexibel na te leven en te profiteren van de schommelingen in de prijs van EU-ETS-emissierechten, moeten de CBAM-certificaten geldig zijn voor een periode van twee jaar vanaf de datum van aankoop. Toegelaten CBAM-aangevers moeten een deel van de te veel door hen aangekochte certificaten kunnen terugverkopen. Toegelaten CBAM-aangevers moeten gedurende het jaar het aantal certificaten opbouwen dat vereist is op het tijdstip van inlevering, met drempels vastgesteld bij ieder kwartaaleinde.
- 45) De fysieke kenmerken van elektriciteit als product, met name het feit dat de werkelijke stroom van elektronen niet kan worden gevolgd, rechtvaardigen een enigszins andere architectuur voor het CBAM. In de regel moeten standaardwaarden worden gebruikt en moeten toegelaten CBAM-aangevers kunnen vragen dat hun CBAM-verplichtingen op basis van werkelijke emissies worden berekend. De elektriciteitshandel verschilt van de handel in andere goederen, met name omdat elektriciteit wordt verhandeld via onderling verbonden elektriciteitsnetten, op elektriciteitsbeurzen en volgens specifieke handelsmethoden. Marktkoppeling is een sterk gereguleerde methode van elektriciteitshandel die het mogelijk maakt om biedingen en aanbiedingen in de hele Unie te bundelen.

- 46) Om het risico van ontwijking te vermijden en de traceerbaarheid van werkelijke CO₂-emissies afkomstig uit de invoer van elektriciteit en het gebruik daarvan in goederen te verbeteren, mag de berekening van werkelijke emissies uitsluitend worden toegestaan op een aantal strikte voorwaarden. Er moet met name worden aangetoond dat de toegewezen interconnectiecapaciteit definitief genomineerd is en dat er een rechtstreekse contractuele relatie bestaat tussen de koper en de producent van de hernieuwbare stroom of tussen de koper en de producent van de stroom met lagere emissies dan de standaardwaarden.
- 47) De partijen bij het Verdrag tot oprichting van de Energiegemeenschap¹⁷ of de partijen bij associatieovereenkomsten met een diepe en brede vrijhandelsruimte hebben zich vastgelegd op decarbonisatieprocessen die uiteindelijk moeten leiden tot de vaststelling van met het EU-ETS vergelijkbare of gelijkwaardige koolstofbeprijzingsmechanismen of tot hun deelname aan het EU-ETS.
- 48) Voor derde landen is integratie in de elektriciteitsmarkt van de Unie een belangrijke stimulans om hun overgang naar energiesystemen met een hoog aandeel hernieuwbare energiebronnen te versnellen. Marktkoppeling voor elektriciteit, zoals bepaald in Verordening (EU) 2015/1222 van de Commissie¹⁸, stelt derde landen in staat om elektriciteit van hernieuwbare energiebronnen beter in de elektriciteitsmarkt te integreren, dergelijke elektriciteit op efficiënte wijze uit te wisselen binnen een groter gebied waarbij vraag en aanbod in evenwicht worden gebracht met de grotere Uniemarkt, en de koolstofintensiteit van hun elektriciteitsopwekking te beperken. De integratie van derde landen in de elektriciteitsmarkt van de Unie draagt ook bij aan de zekerheid van de elektriciteitsvoorziening in die landen en de aangrenzende lidstaten.

¹⁷ Besluit 2006/500/EG van de Raad van 29 mei 2006 betreffende de sluiting van het Verdrag tot oprichting van de energiegemeenschap door de Europese Gemeenschap (PB L 198 van 20.7.2006, blz. 15).

¹⁸ Verordening (EU) 2015/1222 van de Commissie van 24 juli 2015 tot vaststelling van richtsnoeren betreffende capaciteitstoewijzing en congestiebeheer (PB L 197 van 25.7.2015, blz. 24).

- 49) Nadat derde landen via marktkoppeling nauw geïntegreerd zijn in de elektriciteitsmarkt van de Unie, moeten er technische oplossingen worden gevonden voor de toepassing van het CBAM op de elektriciteit die wordt uitgevoerd vanuit die landen naar het douanegebied van de Unie. Als er geen technische oplossingen kunnen worden gevonden, moeten marktgekoppelde derde landen een in de tijd beperkte vrijstelling van het CBAM krijgen tot uiterlijk 2030 en uitsluitend voor de uitvoer van elektriciteit, mits bepaalde voorwaarden zijn vervuld. Die derde landen moeten evenwel een routekaart opstellen en zich ertoe verbinden een koolstofbeprijzingsmechanisme te implementeren dat in een gelijkwaardige prijs als het EU-ETS voorziet, alsook tussen nu en 2050 koolstofneutraliteit te bereiken en zich te conformeren aan de Uniewetgeving op het gebied van milieu, klimaat, mededinging en energie. Die vrijstelling moet te allen tijde worden ingetrokken als er redenen zijn om aan te nemen dat het land in kwestie zijn verbintenissen niet naleeft of in 2030 nog geen ETS heeft vastgesteld dat gelijkwaardig is met het EU-ETS.
- 50) Van 2023 tot 2025 moet er een overgangsperiode gelden. Er moet een CBAM zonder financiële correctie van toepassing zijn, met als doel een vlotte uitrol van het mechanisme te vergemakkelijken en zo het risico van verstorende effecten op de handel te beperken. Importeurs moeten op kwartaalbasis de ingebedde emissies in goederen die tijdens dat kwartaal van een kalenderjaar zijn ingevoerd, rapporteren, met duidelijke opgave van directe en indirecte emissies en eventuele daadwerkelijk in het buitenland betaalde koolstofprijzen.
- 51) Om een goede werking van het CBAM te faciliteren en te garanderen, moet de Commissie de bevoegde autoriteiten die belast zijn met de toepassing van bepaalde taken van deze verordening, bij de vervulling van hun verplichtingen ondersteunen.

- 51a) Ontwijking van deze verordening moet worden gemonitord en aangepakt, ook wanneer marktdeelnemers lichte veranderingen kunnen aanbrengen aan hun goederen zonder de essentiële kenmerken ervan te wijzigen of zendingen kunstmatig kunnen splitsen om de verplichtingen van deze verordening te omzeilen. Situaties waarin goederen naar een land of regio worden verzonden voordat zij op de EU-markt worden ingevoerd teneinde de verplichtingen van deze verordening te omzeilen of waarin landen hun minder broeikasgasemissie-intensieve producten naar de Unie zouden uitvoeren en meer broeikasgasemissie-intensieve producten voor andere markten zouden houden, moeten ook worden geëvalueerd.
- 52) De Commissie moet de toepassing van deze verordening vóór 1 januari 2026 evalueren en verslag uitbrengen bij het Europees Parlement en de Raad. Als onderdeel van die evaluatie moet de Commissie de informatie verzamelen die noodzakelijk is om het toepassingsgebied van deze verordening zo snel mogelijk uit te breiden tot indirecte emissies en tot andere goederen en diensten waarvoor een risico van koolstoflekkage bestaat. Het verslag van de Commissie moet ook een beoordeling bevatten van het effect van het mechanisme op koolstoflekkage, onder meer in verband met uitvoer, en van de economische, sociale en territoriale gevolgen in de hele Unie en de gevolgen voor het concurrentievermogen in de interne markt, rekening houdend met de bijzondere kenmerken en beperkingen van ultraperifere gebieden en eilandstaten die deel uitmaken van het douanegebied van de Unie. Wat indirecte emissies betreft, moet bij de evaluatie rekening worden gehouden met de blootstelling van EU-producenten aan koolstofkosten die in de elektriciteitsprijzen worden verrekend.
- 52a) De Commissie moet ook vóór 1 januari 2029, en vervolgens om de twee jaar, bij het Europees Parlement en de Raad een verslag indienen over de toepassing van deze verordening. Deze verslagen moeten een beoordeling van de effecten van het mechanisme bevatten.

- 53) Gelet op het bovenstaande moet de dialoog met derde landen worden voortgezet en moet er ruimte zijn voor samenwerking en oplossingen als mogelijke aanzet tot de specifieke keuzes die zullen worden gemaakt met betrekking tot de bijzonderheden van de uitvoeringswijze van de maatregel, met name in de overgangperiode.
- 54) De Commissie moet trachten om op evenwichtige wijze en in overeenstemming met de internationale verplichtingen van de EU samen met de derde landen waarvan de handel met de EU door deze verordening wordt beïnvloed, te bekijken welke mogelijkheden er zijn voor dialoog en samenwerking bij de uitvoering van specifieke elementen van het bij deze verordening en de daarmee samenhangende uitvoeringshandelingen vastgestelde mechanisme. Zij moet ook nagaan of er overeenkomsten kunnen worden gesloten waarin rekening wordt gehouden met de koolstofbeprijzingsmechanismen van die landen. De EU moet daartoe technische bijstand verlenen aan ontwikkelingslanden en de minst ontwikkelde landen.
- 54a) De uitvoering van het CBAM noopt tot het ontwikkelen van bilaterale, multilaterale en internationale samenwerking met derde landen, onder meer door de parallelle oprichting van een alliantie van landen met koolstofbeprijzingsinstrumenten of andere vergelijkbare instrumenten ("klimaatclub"), zodat alle landen tot een ambitieus klimaatbeleid komen en de weg wordt geëffend voor wereldwijde koolstofbeprijzing.
- 55) Aangezien het CBAM tot schonere productieprocessen wil aanmoedigen, is de EU vastbesloten om lage- en middeninkomenslanden te helpen hun maakindustrie koolstofvrij te maken als onderdeel van de externe dimensie van de Green Deal en in overeenstemming met haar internationale verplichtingen in het kader van de Overeenkomst van Parijs. De Unie moet deze landen, met name de minst ontwikkelde landen, zoals aangemerkt door de Verenigde Naties, de nodige technische bijstand verlenen om ervoor te helpen zorgen dat zij zich kunnen aanpassen aan de nieuwe verplichtingen waarin deze verordening voorziet.

- 56) De bepalingen van deze verordening doen geen afbreuk aan Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad¹⁹ en aan Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad²⁰.
- 58) Om ontwijking van de bepalingen van deze verordening tegen te gaan, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen met betrekking tot de aanvulling van de lijst van goederen in bijlage I.
- 59) Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven van 13 april 2016²¹. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.

¹⁹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

²⁰ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

²¹ Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1).

- 60) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad²².
- 61) De financiële belangen van de Unie moeten worden beschermd met evenredige maatregelen in de hele uitgavencyclus, onder meer op het gebied van preventie, opsporing en onderzoek van onregelmatigheden, terugvordering van verloren gegane, ten onrechte betaalde of onjuist bestede financiële middelen, en, voor zover van toepassing, met administratieve en financiële sancties,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

²² Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

Hoofdstuk I

Voorwerp, toepassingsgebied en definities

Artikel 1

Onderwerp

1. Bij deze verordening wordt een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie ("CBAM") vastgesteld om broeikasgasemissies aan te pakken die in de in bijlage I vermelde goederen zijn ingebed, bij de invoer van die goederen in het douanegebied van de Unie, teneinde het risico van koolstoflekkage te voorkomen.
2. Het CBAM vormt een aanvulling op het bij Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten in de Unie waarbij gelijkwaardige regels worden toegepast op de invoer van de in artikel 2 van deze verordening bedoelde goederen in het douanegebied van de Unie.
3. Het mechanisme zal geleidelijk in de plaats treden van de bij Richtlijn 2003/87/EG ingestelde mechanismen ter voorkoming van het risico van koolstoflekkage, met name de toewijzing van gratis emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van die richtlijn.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op de in bijlage I vermelde goederen van oorsprong uit een derde land, wanneer die goederen, of uit die goederen voortkomende veredelingsproducten in het kader van de in artikel 256 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad²³ bedoelde regeling actieve veredeling, in het douanegebied van de Unie worden ingevoerd.
2. Deze verordening is ook van toepassing op de in bijlage I vermelde goederen van oorsprong uit een derde land, wanneer die goederen, of uit die goederen voortkomende veredelingsproducten in het kader van de in artikel 256 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad bedoelde regeling actieve veredeling, naar een kunstmatig eiland, een vaste of drijvende installatie of iedere andere structuur op het continentaal plat of de exclusieve economische zone van een lidstaat in de onmiddellijke nabijheid van het douanegebied van de Unie worden gebracht. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast met gedetailleerde voorwaarden voor de toepassing van het CBAM op die goederen, met name wat betreft begrippen die hetzelfde betekenen als invoer in het douanegebied van de Unie en in het vrije verkeer brengen, wat betreft de procedures met betrekking tot het indienen van de CBAM-aangifte voor die goederen en de door de douaneautoriteiten uit te voeren controles. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

²³ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

- 2 bis. In afwijking van de leden 1 en 2 is deze verordening niet van toepassing op goederen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR per zending die zijn opgenomen in bijlage I en die worden ingevoerd in het douanegebied van de Unie.
3. In afwijking van de leden 1 en 2 is deze verordening niet van toepassing op goederen van oorsprong uit de in deel A van bijlage II opgenomen landen en gebieden.
4. Ingevoerde goederen worden beschouwd als van oorsprong uit derde landen overeenkomstig de niet-preferentiële oorsprongsregels zoals omschreven in artikel 59 van Verordening (EU) nr. 952/2013.
5. Landen en gebieden worden opgenomen in deel A van bijlage II, mits aan beide onderstaande voorwaarden is voldaan:
- a) het bij Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde EU-ETS is van toepassing op dat land of gebied, of er is een overeenkomst gesloten tussen dat derde land of gebied en de Unie waarbij het EU-ETS en het emissiehandelssysteem van dat derde land of gebied volledig aan elkaar gekoppeld zijn;
 - b) de koolstofprijs die moet worden betaald in het land waaruit de goederen van oorsprong zijn, is daadwerkelijk op de in die goederen ingebedde emissies in rekening gebracht, zonder dat er andere dan de in het EU-ETS toegepaste teruggaven zijn gegeven.

6. (verwijderd)
7. Als een derde land of gebied een elektriciteitsmarkt heeft die door marktkoppeling met de interne elektriciteitsmarkt van de Unie geïntegreerd is, en er is geen technische oplossing voor de toepassing van het CBAM op de invoer van elektriciteit in de Unie uit dat derde land of gebied, wordt de invoer van elektriciteit uit dat land of gebied vrijgesteld van de toepassing van het CBAM, mits de Commissie na haar evaluatie alle onderstaande voorwaarden als voldaan beschouwd overeenkomstig lid 8:
- a) het derde land of gebied heeft met de Unie een overeenkomst gesloten, die de verplichting bevat om het Unierecht op het gebied van elektriciteit toe te passen, inclusief de wetgeving inzake de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen en andere regels op het gebied van energie, milieu en mededinging;
 - b) de nationale wetgeving in dat derde land of gebied geeft uitvoering aan de belangrijkste bepalingen van de wetgeving van de Unie inzake de elektriciteitsmarkt, inclusief de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen en de koppeling van elektriciteitsmarkten;
 - c) het derde land of gebied heeft de Commissie een routekaart gegeven met een tijdschema voor de vaststelling van maatregelen voor de uitvoering van de in de punten d) en e) genoemde voorwaarden;
 - d) het derde land of gebied heeft zich verbonden tot klimaatneutraliteit in 2050, heeft dienovereenkomstig officieel een langetermijnstrategie voor een op lage uitstoot van broeikasgassen gebaseerde ontwikkeling tegen het midden van de eeuw geformuleerd die op die doelstelling is afgestemd, en die strategie in voorkomend geval meegedeeld aan het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en heeft die verplichting in zijn binnenlandse wetgeving ten uitvoer gelegd;

- e) het derde land of gebied heeft, bij de implementatie van de routekaart overeenkomstig punt c), aanzienlijke vooruitgang laten zien bij de afstemming van de binnenlandse wetgeving op de Uniewetgeving op het gebied van klimaatactie volgens die routekaart, inclusief richting koolstofbeprijzing op een gelijkwaardig niveau als dat van de Unie, ten minste wat de opwekking van elektriciteit betreft. Uiterlijk op 1 januari 2030 moet een emissiehandelssysteem voor elektriciteit met een prijs die gelijkwaardig is aan die van het EU-ETS zijn ingevoerd;
 - f) het derde land of gebied heeft een doeltreffend systeem opgezet om indirecte invoer van elektriciteit in de Unie uit andere derde landen die niet aan de vereisten van de punten a) tot en met e) voldoen, te voorkomen.
8. Een derde land of gebied dat voldoet aan de voorwaarden van lid 7, punten a) tot en met f), wordt opgenomen in deel B van bijlage II, en dient twee verslagen in over de vervulling van de voorwaarden overeenkomstig lid 7, punten a) tot en met f), waarvan het eerste vóór 1 juli 2025 en het tweede vóór 1 juli 2029. Uiterlijk op 31 december 2025 en uiterlijk op 31 december 2029 evalueert de Commissie, met name op basis van de routekaart overeenkomstig lid 7, punt c), en de van het derde land of gebied ontvangen verslagen, of dat derde land of gebied nog steeds aan de voorwaarden van lid 7 voldoet.
9. Een in deel B van bijlage II opgenomen derde land of gebied wordt van die lijst verwijderd:
- a) als de Commissie redenen heeft om aan te nemen dat het land of gebied onvoldoende vooruitgang heeft geboekt om aan een van de in lid 7, punten a) tot en met f), genoemde vereisten te voldoen, of als het land of gebied maatregelen heeft genomen die onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de klimaat- en milieuwetgeving van de Unie;

- b) als het derde land of gebied stappen heeft gezet die in strijd zijn met zijn decarbonisatiedoelstellingen, zoals het verlenen van overheidssteun voor de totstandbrenging van nieuwe opwekkingscapaciteit met een uitstoot van meer dan 550 gram CO₂ uit fossiele brandstoffen per kilowattuur elektriciteit.
10. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 28 gedelegeerde handelingen vast te stellen om deze verordening aan te vullen met voorschriften en procedures voor landen of gebieden die van de lijst in deel B van bijlage II worden verwijderd, teneinde de toepassing van deze verordening op hun grondgebied met betrekking tot elektriciteit te garanderen. Indien in dergelijke gevallen marktkoppeling onverenigbaar blijft met de toepassing van deze verordening, kan de Commissie beslissen om de derde landen of gebieden van marktkoppeling met de Unie uit te sluiten, en vereisen dat capaciteit expliciet wordt toegewezen aan de grens tussen de Unie en het derde land, zodat het CBAM toepassing kan vinden.
11. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 28 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de lijsten van derde landen of gebieden in deel A of B van bijlage II te wijzigen door een derde land of gebied toe te voegen of te schrappen, al naargelang de voorwaarden van de leden 5, 7 of 9 zijn vervuld met betrekking tot dat derde land of gebied.
12. De Unie kan overeenkomsten met derde landen sluiten om bij de toepassing van artikel 9 rekening te houden met koolstofbeprijzingsmechanismen in die landen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) "goederen": de in bijlage I vermelde goederen;
- 2) "broeikasgassen": broeikasgassen zoals gespecificeerd in bijlage I met betrekking tot elk van de in die bijlage vermelde goederen;
- 3) "emissies": de uitstoot van broeikasgassen in de atmosfeer door de productie van goederen;
- 4) "invoer": het in het vrije verkeer brengen zoals bepaald in artikel 201 van Verordening (EU) nr. 952/2013;
- 5) "EU-ETS": het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten in de Unie met betrekking tot de in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG genoemde activiteiten, met uitzondering van luchtvaartactiviteiten;
- 5 bis) "douanegebied": het gebied zoals omschreven in artikel 4 van Verordening (EU) 952/2013;
- 6) "derde land": een land of gebied buiten het douanegebied van de Unie;
- 7) "continentaal plat": het continentaal plat zoals omschreven in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee;
- 8) "exclusieve economische zone": de exclusieve economische zone zoals omschreven in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, die door een lidstaat krachtens dat verdrag als exclusieve economische zone is ingesteld;

- 8 bis) "intrinsieke waarde": de intrinsieke waarde voor handelsgoederen zoals omschreven in artikel 1, punt 48, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie;
- 9) "marktkoppeling": toewijzing van transmissiecapaciteit via een Uniesysteem dat simultaan orders matcht en zoneoverschrijdende capaciteit toewijst zoals bepaald in Verordening (EU) 2015/1222 van de Commissie;
- 10) "expliciete capaciteitstoewijzing": de toewijzing van grensoverschrijdende transmissiecapaciteit los van de elektriciteitshandel;
- 11) "bevoegde autoriteit": de door iedere lidstaat overeenkomstig artikel 11 van deze verordening aangewezen autoriteit;
- 12) "douaneautoriteiten": de douanediensten van de lidstaten zoals omschreven in artikel 5, punt 1, van Verordening (EU) nr. 952/2013;
- 13) "importeur": de persoon die in eigen naam en voor eigen rekening een douaneaangifte voor het in het vrije verkeer brengen van goederen indient, of indien de douaneaangifte overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. 952/2013 door een indirecte douanevertegenwoordiger wordt ingediend, de persoon namens wie een dergelijke aangifte wordt ingediend;
- 13 bis) "aangever bij de douane": de aangever zoals omschreven in artikel 5, punt 15, van Verordening (EU) nr. 952/2013 die in eigen naam een douaneaangifte voor het vrije verkeer van goederen indient, dan wel de persoon namens wie deze aangifte wordt ingediend;
- 13 ter) "toegelaten CBAM-aangever": een persoon die overeenkomstig artikel 17 een vergunning heeft gekregen van de bevoegde autoriteit;

- 14) "persoon": een natuurlijk persoon, een rechtspersoon of een vereniging van personen die geen rechtspersoonlijkheid bezit maar krachtens het Unierecht of het nationale recht wel als handelingsbekwaam is erkend;
- 14 bis) "in een lidstaat gevestigde persoon":
- a) indien het een natuurlijke persoon betreft, elke persoon die zijn of haar verblijfplaats heeft in de lidstaat;
 - b) indien het een rechtspersoon of een vereniging van personen betreft, elke persoon die zijn statutaire zetel, zijn hoofdbestuur of een vaste inrichting heeft in de lidstaat;
- 14 ter) "registratie- en identificatienummer van marktdeelnemer (EORI-nummer)": het tijdens de registratie overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EU) nr. 952/2013 door de concurrentieautoriteiten voor douanedoelinden toegekende nummer;
- 15) "directe emissies": emissies uit de productieprocessen van goederen, met inbegrip van emissies uit verwarming en koeling voor productieprocessen, ongeacht de plaats waar de verwarming en koeling plaatsvinden, en uit elektriciteitsopwekking die plaatsvindt binnen de grenzen van de installatie waarmee de goederen worden geproduceerd;
- 16) "ingebbedde emissies": directe emissies die vrijkomen tijdens de productie van goederen, berekend volgens de in bijlage III beschreven methoden;
- 17) "ton CO₂-equivalent": één metrische ton koolstofdioxide (CO₂), of de hoeveelheid van een in bijlage I vermeld broeikasgas met een equivalent aardopwarmingsvermogen;

- 18) "CBAM-certificaat": een certificaat in elektronische vorm dat overeenstemt met één ton ingebedde emissies in goederen;
- 19) "inlevering": verrekening van CBAM-certificaten met de aangegeven ingebedde emissies in ingevoerde goederen;
- 20) "productieprocessen": de chemische en fysische processen die plaatsvinden om goederen in een installatie te produceren;
- 21) "standaardwaarde": een waarde die wordt berekend of afgeleid uit secundaire gegevens die de ingebedde emissies in goederen vertegenwoordigen;
- 22) "werkelijke emissies": de emissies die zijn berekend op basis van primaire gegevens van de productieprocessen van goederen;
- 23) "koolstofprijs": het geldbedrag dat in een derde land is betaald in de vorm van een belasting of emissierechten in een broeikasgasemissiehandelssysteem, berekend op broeikasgassen die onder dat systeem vallen en tijdens de productie van goederen zijn vrijgekomen;
- 24) "installatie": een vaste technische eenheid waarin een productieproces plaatsvindt;
- 25) "exploitant": een persoon die een installatie exploiteert of beheert in een derde land;

- 26) "nationale accreditatie-instantie": een nationale accreditatie-instantie zoals aangewezen door iedere lidstaat overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 765/2008;
- 27) "EU-ETS-emissierecht": een emissierecht zoals bedoeld in artikel 3, punt a), van Richtlijn 2003/87/EG voor andere in bijlage I bij die richtlijn opgenomen activiteiten dan luchtvaartactiviteiten;
- 28) "indirecte emissies": emissies uit de opwekking van elektriciteit die wordt verbruikt tijdens de productieprocessen van goederen, met uitzondering van elektriciteit die wordt opgewekt binnen de grenzen van de installatie waarmee de goederen worden geproduceerd.

Hoofdstuk II

Rechten en verplichtingen van toegelaten CBAM-aangevers

Artikel 4

Invoer van goederen

Goederen mogen uitsluitend in het douanegebied van de Unie worden ingevoerd door een toegelaten CBAM-aangever.

Artikel 5

Aanvragen van een vergunning

1. Elke in een lidstaat gevestigde importeur dient, alvorens goederen in het douanegebied van de Unie in te voeren, een aanvraag voor de status van toegelaten CBAM-aangever in. Indien die importeur gebruikmaakt van indirecte vertegenwoordiging overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. 952/2013 en de indirecte douanevertegenwoordiger ermee instemt op te treden als toegelaten CBAM-aangever, wordt de aanvraag ingediend door die indirecte douanevertegenwoordiger.
- 1 bis. Indien de importeur niet in een lidstaat is gevestigd, wordt de in lid 1 bedoelde aanvraag ingediend door de indirecte douanevertegenwoordiger.
- 1 ter. De aanvraag wordt ingediend via het overeenkomstig artikel 14 opgezette centraal register.
2. In afwijking van lid 1 wordt, wanneer transmissiecapaciteit voor de invoer van elektriciteit wordt toegewezen via expliciete capaciteitstoewijzing, de persoon aan wie capaciteit met het oog op invoer is toegewezen en die deze capaciteit voor invoer nomineert, voor de toepassing van deze verordening aangemerkt als toegelaten CBAM-aangever in de lidstaat waar de persoon de invoer van elektriciteit aangeeft. De invoer moet per grens worden gemeten gedurende tijdvakken van niet meer dan één uur en er is geen aftrek van uitvoer of doorvoer in hetzelfde uur mogelijk.

3. In de vergunningsaanvraag wordt de volgende informatie opgenomen over de aanvrager:
- a) naam, adres en contactgegevens;
 - b) EORI-nummer;
 - c) belangrijkste economische activiteit in de Unie;
 - d) bevestiging van de belastingautoriteit van de lidstaat waar de aanvrager is gevestigd, dat er tegen de aanvrager geen invorderingsopdracht wegens onbetaalde nationale belastingsschulden loopt;
 - e) verklaring op erewoord dat de aanvrager in de vijf jaar voorafgaand aan het jaar van de aanvraag niet betrokken was bij ernstige of herhaalde overtredingen van de douanewetgeving, belastingvoorschriften of regels inzake marktmisbruik, daaronder begrepen dat hij geen strafblad met zware misdrijven in verband met zijn economische activiteit heeft;
 - f) informatie waarmee de financiële draagkracht en de operationele capaciteit van de aanvrager om zijn verplichtingen uit hoofde van deze verordening na te komen, worden aangetoond en, indien daartoe is besloten door de bevoegde autoriteit op basis van een risicobeoordeling, bewijsstukken ter bevestiging van die informatie, zoals de jaarrekening en de balans van maximaal de laatste drie afgesloten boekjaren;

- g) de geraamde monetaire waarde en omvang van de invoer van goederen in het douanegebied van de Unie volgens soort goederen, voor het kalenderjaar waarin de aanvraag wordt ingediend en voor het daaropvolgende kalenderjaar;
- h) naam en contactgegevens van de personen voor wier rekening de aanvrager in voorkomend geval optreedt.

4. De aanvrager kan zijn aanvraag te allen tijde intrekken.
5. De toegelaten CBAM-aangever stelt de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis van alle wijzigingen in de krachtens lid 3 van dit artikel verstrekte informatie die zich voordoen nadat het besluit tot verlening van de status van toegelaten CBAM-aangever overeenkomstig artikel 17 is vastgesteld, en die van invloed kunnen zijn op dat besluit of op de inhoud van de uit hoofde daarvan verleende vergunning.
6. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met betrekking tot het standaardformaat van de aanvraag en de procedures om een aanvraag in te dienen via het centrale register, de door de bevoegde autoriteit in acht te nemen procedure en termijnen bij de behandeling van vergunningsaanvragen overeenkomstig lid 1, en de door de bevoegde autoriteit in acht te nemen regels voor de identificatie van de toegelaten CBAM-aangevers voor de invoer van elektriciteit. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 6
CBAM-aangifte

1. Uiterlijk 31 mei van elk jaar dient elke toegelaten CBAM-aangever bij de bevoegde autoriteit een CBAM-aangifte in voor het voorgaande kalenderjaar. De CBAM-aangifte wordt ingediend via het overeenkomstig artikel 14 opgezette centraal register.
2. De CBAM-aangifte bevat de volgende gegevens:
 - a) de totale hoeveelheid van iedere soort ingevoerde goederen in het voorgaande kalenderjaar, uitgedrukt in megawattuur voor elektriciteit en in ton voor andere goederen;
 - b) de totale ingebedde emissies in die goederen, uitgedrukt in ton CO₂-equivalent emissies per megawattuur in het geval van elektriciteit of in ton CO₂-equivalent emissies per ton van iedere soort goederen in het geval van andere goederen, berekend overeenkomstig artikel 7 en geverifieerd overeenkomstig artikel 8;
 - c) het totale aantal in te leveren CBAM-certificaten dat overeenkomt met de totale ingebedde emissies als bedoeld in lid 2, punt b), na de verschuldigde aftrek vanwege de in een land van oorsprong betaalde koolstofprijs overeenkomstig artikel 9 en de noodzakelijke correctie voor de mate waarin EU-ETS-emissierechten gratis worden toegewezen overeenkomstig artikel 31.

3. Wanneer veredelingsproducten die voortkomen uit de in artikel 256 van Verordening (EU) nr. 952/2013 bedoelde regeling actieve veredeling worden ingevoerd, vermeldt de toegelaten CBAM-aangever in de CBAM-aangifte de ingebedde emissies in de onder de regeling actieve veredeling geplaatste goederen die tot de ingevoerde veredelingsproducten hebben geleid, ook als de veredelingsproducten niet in bijlage I bij deze verordening zijn opgenomen. Deze bepaling is ook van toepassing wanneer de veredelingsproducten die voortkomen uit de regeling actieve veredeling terugkerende goederen zijn als bedoeld in artikel 205 van Verordening (EU) nr. 952/2013.
4. Wanneer de in bijlage I vermelde ingevoerde goederen veredelingsproducten zijn die voortkomen uit de in artikel 259 van Verordening (EU) nr. 952/2013 bedoelde regeling passieve veredeling, vermeldt de toegelaten CBAM-aangever in de CBAM-aangifte alleen de emissies van de veredeling buiten het douanegebied van de Unie.
5. Wanneer de ingevoerde goederen terugkerende goederen zijn als bedoeld in artikel 203 van Verordening (EU) nr. 952/2013, neemt de toegelaten CBAM-aangever in zijn CBAM-aangifte een afzonderlijke vermelding "nul" op voor de totale ingebedde emissies die overeenstemmen met die goederen.

6. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met betrekking tot het standaardformaat, met inbegrip van gedetailleerde informatie per installatie, per land van oorsprong en per soort goederen die moeten worden aangegeven ter ondersteuning van de in lid 2 bedoelde totalen, met name wat betreft de ingebedde emissies en de betaalde koolstofprijs, en de procedure voor de indiening van de CBAM-aangifte via het centrale register, alsook de regels voor de inlevering van de in lid 2, punt c), bedoelde CBAM-certificaten, overeenkomstig artikel 22, lid 1, met name wat betreft het proces en de selectie door de toegelaten CBAM-aangever van de in te leveren certificaten. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 7

Berekening van ingebedde emissies

1. Ingebedde emissies in goederen worden berekend overeenkomstig de in bijlage III beschreven methoden.
2. Ingebedde emissies in andere goederen dan elektriciteit worden bepaald op basis van de werkelijke emissies overeenkomstig de in de punten 2 en 3 van bijlage III beschreven methoden. Wanneer de werkelijke emissies onvoldoende nauwkeurig kunnen worden bepaald, worden de ingebedde emissies bepaald aan de hand van standaardwaarden overeenkomstig de in punt 4.1 van bijlage III beschreven methoden.
3. Ingebedde emissies in ingevoerde elektriciteit worden bepaald aan de hand van standaardwaarden overeenkomstig de in punt 4.2 van bijlage III beschreven methode, tenzij de toegelaten CBAM-aangever aantoont dat is voldaan aan de criteria om de ingebedde emissies te bepalen op basis van de werkelijke emissies in punt 5 van bijlage III.

4. De toegelaten CBAM-aangever houdt een administratie bij van de informatie die nodig is om de ingebedde emissies te berekenen overeenkomstig de voorschriften van bijlage IV. Die administratie moet voldoende nauwkeurig zijn om overeenkomstig artikel 18 geaccrediteerde verificateurs in staat te stellen de ingebedde emissies overeenkomstig artikel 8 en bijlage V te verifiëren en om de bevoegde autoriteit in staat te stellen de CBAM-aangifte overeenkomstig artikel 19, lid 1, te herzien.
5. De toegelaten CBAM-aangever bewaart de in lid 4 bedoelde administratie, inclusief het verslag van de verificateur, tot het einde van het vierde jaar na het jaar waarin de CBAM-aangifte is of had moeten worden ingediend.
6. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met betrekking tot nadere regels betreffende de elementen van de in bijlage III beschreven berekeningsmethoden, inclusief de afbakening van systeemgrenzen van productieprocessen, emissiefactoren, installatiespecifieke waarden van werkelijke emissies en standaardwaarden en de respectieve toepassing ervan op individuele goederen, alsook de vaststelling van methoden ter waarborging van de betrouwbaarheid van de gegevens op basis waarvan de standaardwaarden worden bepaald. Daaronder vallen het niveau van detail en de verificatie van gegevens, maar ook de nadere omschrijving van goederen die voor de toepassing van punt 1 van bijlage III moeten worden beschouwd als "eenvoudige goederen" en "samengestelde goederen". Indien objectief gerechtvaardigd wordt in die handelingen bepaald dat de standaardwaarden aan specifieke gebieden, regio's of landen kunnen worden aangepast om rekening te houden met specifieke objectieve factoren die van invloed zijn op emissies, zoals de belangrijkste energiebronnen of industriële processen. Die uitvoeringshandelingen bouwen voort op bestaande wetgeving voor de verificatie van emissies en activiteitengegevens voor installaties die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen, met name Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie.
7. De in lid 6 van dit artikel bedoelde uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 8
Verificatie van ingebedde emissies

1. De toegelaten CBAM-aangever draagt er zorg voor dat de totale ingebedde emissies die in de overeenkomstig artikel 6 ingediende CBAM-aangifte zijn aangegeven, worden geverifieerd door een verificateur die overeenkomstig artikel 18 is geaccrediteerd, op basis van de in bijlage V beschreven verificatiebeginselen.
2. Voor ingebedde emissies in goederen die in een overeenkomstig artikel 10 geregistreerde installatie in een derde land zijn geproduceerd, kan de toegelaten CBAM-aangever ervoor kiezen gebruik te maken van overeenkomstig artikel 10, lid 7, aan hem verstrekte geverifieerde informatie om aan zijn verplichting als bedoeld in lid 1 te voldoen.
3. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met betrekking tot de in lid 1 bedoelde verificatiebeginselen wat betreft de mogelijkheid om de verificateur te ontheffen van zijn verplichting om de installatie te bezoeken waar relevante goederen worden geproduceerd, de vaststelling van drempels waarboven onjuistheden en onregelmatigheden worden aangemerkt als materieel, en de bewijsstukken die nodig zijn voor het verificatieverslag, inclusief het formaat ervan. Daarbij streeft de Commissie naar samenhang met de procedures van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 9

In een land van oorsprong betaalde koolstofprijs

1. Een toegelaten CBAM-aangever kan in zijn CBAM-aangifte een vermindering van het aantal in te leveren CBAM-certificaten vragen om rekening te houden met de in het land van oorsprong betaalde koolstofprijs voor de aangegeven ingebedde emissies. Er mag uitsluitend rekening worden gehouden met de daadwerkelijk betaalde koolstofprijs, rekening houdend met elke teruggave of andere vormen van compensatie die in het land van oorsprong beschikbaar zijn en die tot een verlaging van de koolstofprijs zouden hebben geleid.
2. De toegelaten CBAM-aangever houdt een administratie bij van de documenten bij die nodig zijn om aan te tonen dat op de aangegeven ingebedde emissies in het land van oorsprong van de goederen een koolstofprijs van toepassing was die daadwerkelijk is betaald als bedoeld in lid 1. De toegelaten CBAM-aangever bewaart met name bewijsstukken met betrekking tot beschikbare teruggaven of andere vormen van compensatie, met name verwijzingen naar de desbetreffende wetgeving van dat land. Deze documentatie wordt gecertificeerd door een persoon die onafhankelijk is van zowel de toegelaten CBAM-aangever als de autoriteiten van het land van oorsprong. De toegelaten CBAM-aangever bewaart tevens het bewijs van de daadwerkelijke betaling van de koolstofprijs.
3. De toegelaten CBAM-aangever bewaart de in lid 2 bedoelde administratie tot het einde van het vierde jaar na het jaar waarin de CBAM-aangifte is of had moeten worden ingediend.

4. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met betrekking tot nadere regels betreffende de omzetting van de daadwerkelijk betaalde jaarlijkse gemiddelde koolstofprijs als bedoeld in lid 1 naar een overeenkomstige verlaging van het aantal in te leveren CBAM-certificaten, waaronder de omrekening in euro's van de daadwerkelijk in buitenlandse valuta betaalde koolstofprijs tegen de jaarlijkse gemiddelde wisselkoers, het vereiste bewijs van de daadwerkelijke betaling van de koolstofprijs, voorbeelden van toepasselijke teruggaven of andere vormen van de in lid 1 bedoelde compensaties, en de kwalificaties van de in lid 2 bedoelde onafhankelijke persoon en de voorwaarden om zijn onafhankelijkheid te waarborgen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 10

Registratie van exploitanten en installaties in derde landen

1. Op verzoek van een exploitant van een installatie in een derde land registreert de Commissie de informatie over die exploitant en zijn installatie in een centrale databank als bedoeld in artikel 14 bis.
2. Het in lid 1 bedoelde registratieverzoek bevat de volgende informatie die bij registratie in de centrale databank moet worden opgenomen:
 - a) de naam, het adres en de contactgegevens van de exploitant;
 - b) de locatie van elke installatie, inclusief het volledige adres en de geografische coördinaten in lengte- en breedtegraden tot op zes decimalen;
 - c) de belangrijkste economische activiteit van de installatie.

3. De Commissie stelt de exploitant in kennis van de registratie in de centrale databank. De registratie is geldig voor een periode van vijf jaar vanaf de datum van kennisgeving aan de exploitant van de installatie.
4. De exploitant stelt de Commissie onmiddellijk in kennis van wijzigingen in de in lid 2 bedoelde informatie die zich voordoen na de registratie, en de Commissie werkt de desbetreffende informatie bij.
5. De exploitant:
 - a) bepaalt voor iedere soort goederen die in de in lid 1 bedoelde installatie wordt geproduceerd de ingebedde emissies die overeenkomstig de in bijlage III beschreven methoden zijn berekend;
 - b) zorgt ervoor dat de in punt a) bedoelde ingebedde emissies overeenkomstig de in bijlage V beschreven verificatiebeginselen worden geverifieerd door een overeenkomstig artikel 18 geaccrediteerde verificateur;
 - c) houdt een exemplaar van het verificatieverslag bij, alsook een administratie van de informatie die noodzakelijk is voor de berekening van de ingebedde emissies in goederen overeenkomstig de vereisten van bijlage IV, gedurende een periode van vier jaar nadat de verificatie is verricht.
6. De in lid 5, punt c), bedoelde administratie moet voldoende nauwkeurig zijn om de verificatie van de ingebedde emissies overeenkomstig artikel 8 en bijlage V mogelijk te maken, en om een bevoegde autoriteit in staat te stellen de CBAM-aangifte die is ingediend door een toegelaten CBAM-aangever aan wie de desbetreffende informatie overeenkomstig lid 7 is verstrekt, overeenkomstig artikel 19, lid 1, te herzien.

7. Een exploitant mag de informatie over de in lid 5 bedoelde verificatie van ingebedde emissies verstrekken aan een toegelaten CBAM-aangever. De toegelaten CBAM-aangever heeft het recht deze informatie te gebruiken om aan de in artikel 8 bedoelde verplichting te voldoen.
8. De exploitant mag te allen tijde verzoeken om uit de databank te worden verwijderd. Op een dergelijk verzoek schrapt de Commissie, na de bevoegde nationale autoriteiten daarvan in kennis te hebben gesteld, de informatie over die exploitant en zijn installatie uit de centrale databank, mits die informatie niet nodig is voor de herziening van ingediende CBAM-aangiften. Na de exploitant in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord en de bevoegde nationale autoriteiten te hebben geraadpleegd, kan de Commissie de informatie ook schrappen indien zij van mening is dat deze niet langer juist is. De Commissie stelt de bevoegde autoriteiten van de lidstaten in kennis van dergelijke schrappingen.

Hoofdstuk III

Bevoegde autoriteiten

Artikel 11

Bevoegde autoriteiten

1. Iedere lidstaat wijst de bevoegde autoriteit aan die belast is met de uitvoering van de verplichtingen uit hoofde van deze verordening, en stelt de Commissie daarvan in kennis.

De Commissie stelt een lijst van alle bevoegde autoriteiten ter beschikking van de lidstaten en maakt deze informatie bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
2. De bevoegde autoriteiten wisselen alle informatie uit die essentieel of relevant is voor de uitoefening van hun functies en taken in het kader van deze verordening.

Artikel 12

Commissie

Naast de taken die de Commissie uitvoert uit hoofde van andere bepalingen van deze verordening, staat zij de bevoegde autoriteiten bij in de uitvoering van hun verplichtingen uit hoofde van deze verordening en coördineert hun activiteiten, door richtsnoeren betreffende beste praktijken op dit gebied uit te brengen en de uitwisseling ervan te ondersteunen, en door een goede informatie-uitwisseling en samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten onderling en tussen de bevoegde autoriteiten en de Commissie te bevorderen.

Artikel 13

Beroepsgeheim en openbaarmaking van informatie

1. Alle door de bevoegde autoriteit of door de Commissie bij de uitoefening van haar taken verkregen informatie die vertrouwelijk van aard is of als vertrouwelijk is verstrekt, valt onder het beroepsgeheim. Dergelijke informatie wordt door de bevoegde autoriteit of door de Commissie niet bekendgemaakt, tenzij met uitdrukkelijke toestemming van de persoon of de autoriteit die ze heeft verstrekt of op grond van in het Unierecht of het nationale recht vastgelegde bepalingen.
2. Teneinde ervoor te zorgen dat personen hun verplichtingen uit hoofde van deze verordening nakomen en dat de douanewetgeving wordt toegepast, kunnen de bevoegde autoriteiten en de Commissie die informatie echter delen met de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten, douaneautoriteiten, autoriteiten belast met het opleggen van bestuurlijke of strafrechtelijke sancties, de Commissie en het Europees Openbaar Ministerie. Aldus gedeelde informatie valt zelf onder het beroepsgeheim en mag aan geen enkele andere persoon of autoriteit worden bekendgemaakt, tenzij op grond van in het Unierecht of het nationale recht vastgelegde bepalingen.

Artikel 14
Centraal register

1. De Commissie zet een centraal register van toegelaten CBAM-aangevers op, in de vorm van een gestandaardiseerde elektronische databank die de gegevens van de CBAM-certificaten van die toegelaten CBAM-aangevers bevat. De Commissie stelt de informatie in dat register automatisch en in real time ter beschikking van de douaneautoriteiten en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.
2. Het in lid 1 bedoelde register bevat rekeningen met informatie over elke toegelaten CBAM-aangever, met name:
 - a) de naam en de contactgegevens van de toegelaten CBAM-aangever;
 - b) het EORI-nummer van de toegelaten CBAM-aangever;
 - c) het CBAM-rekeningnummer;
 - d) het aantal, de verkoopprijs, de datum van aankoop, de datum van inlevering of de datum van terugkoop dan wel annulering van de CBAM-certificaten voor elke toegelaten CBAM-aangever.
3. De in lid 2 bedoelde informatie in het register is vertrouwelijk.

Artikel 14 bis
Centrale databank van exploitanten en installaties in derde landen

De Commissie zet een publiek toegankelijke centrale databank op met de namen, adressen en contactgegevens van de exploitanten en de locatie van de installaties in derde landen overeenkomstig artikel 10, lid 2. Een exploitant kan ervoor kiezen dat zijn naam, adres en contactgegevens niet publiek toegankelijk worden gemaakt.

Artikel 15

Onafhankelijk transactielogboek

1. De Commissie houdt een onafhankelijk transactielogboek bij waarin de aankoop, het bezit, de inlevering, de terugkoop en de annulering van CBAM-certificaten worden geregistreerd.
2. De Commissie verricht risicogebaseerde controles op transacties die in het onafhankelijke transactielogboek worden geregistreerd om onregelmatigheden te vermijden bij de aankoop, het bezit, de inlevering, de terugkoop en de annulering van CBAM-certificaten.
3. Als er op basis van de overeenkomstig lid 2 verrichte controles onregelmatigheden worden vastgesteld, stelt de Commissie de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat of lidstaten daarvan in kennis met het oog op nader onderzoek om de vastgestelde onregelmatigheden te corrigeren.

Artikel 16

Rekeningen in het centraal register

1. De Commissie kent aan iedere toegelaten CBAM-aangever een uniek CBAM-rekeningnummer toe.
2. Iedere toegelaten CBAM-aangever krijgt toegang tot zijn rekening in het centrale register.
3. De Commissie maakt de rekening aan zodra de in artikel 17, lid 1, bedoelde vergunning is verleend en de toegelaten CBAM-aangever daarvan in kennis is gesteld.
4. Als de toegelaten CBAM-aangever zijn economische activiteit heeft stopgezet of als zijn vergunning is ingetrokken, sluit de Commissie de rekening van die toegelaten CBAM-aangever, mits hij heeft voldaan aan al zijn verplichtingen uit hoofde van deze verordening.

Artikel 17
Vergunningverlening

0. Indien een aanvraag voor het toekennen van de status van toegelaten CBAM-aangever wordt ingediend overeenkomstig artikel 5, lid 1, kent de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de aangever is gevestigd de status van toegelaten CBAM-aangever toe indien aan de criteria van lid 1 is voldaan. De status van toegelaten CBAM-aangever wordt in alle lidstaten erkend.
1. De criteria voor toekenning van de status van toegelaten CBAM-aangever zijn de volgende:
 - a) de aanvrager is in de vijf jaar voorafgaand aan zijn aanvraag niet betrokken geweest bij ernstige of herhaalde overtredingen van de douanewetgeving, belastingvoorschriften, regels inzake marktmisbruik, of CBAM-regels, en heeft met name geen strafblad met zware misdrijven in verband met zijn economische activiteit;
 - b) de aanvrager toont aan dat hij over de financiële draagkracht en operationele capaciteit beschikt om zijn verplichtingen uit hoofde van deze verordening na te komen;
 - c) de aanvrager is in een lidstaat gevestigd; en
 - d) aan de aanvrager is een EORI-nummer toegekend overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EU) nr. 952/2013.
2. Indien de bevoegde autoriteit van oordeel is dat de in lid 1 genoemde voorwaarden niet zijn vervuld, of indien de aanvrager in artikel 5, lid 3, genoemde informatie niet heeft verstrekt, wordt de toekenning van de status van toegelaten CBAM-aangever geweigerd. Het daartoe strekkende besluit bevat de weigeringsgronden en informatie over de mogelijkheid om het besluit aan te vechten.
3. (verwijderd)

4. Het besluit van een bevoegde autoriteit om de status van toegelaten CBAM-aangever toe te kennen, wordt ingeschreven in het centrale register en bevat de volgende informatie:
 - a) de naam en het adres van de toegelaten CBAM-aangever;
 - b) het EORI-nummer van de toegelaten CBAM-aangever;
 - c) het overeenkomstig artikel 16, lid 1, aan hem toegekende CBAM-rekeningnummer.
5. (verwijderd)
6. Ter naleving van de criteria van lid 1, punt b), vereist de bevoegde autoriteit dat de aanvrager een zekerheid stelt als hij nog niet gevestigd was gedurende de twee boekjaren voorafgaand aan het jaar van indiening van de aanvraag overeenkomstig artikel 5, lid 1. De bevoegde autoriteit stelt het bedrag van die zekerheid vast op het bedrag dat wordt berekend als de waarde van de CBAM-certificaten die de toegelaten CBAM-aangever overeenkomstig artikel 22 zou moeten inleveren voor de invoer van overeenkomstig artikel 5, lid 3, punt g), aangegeven goederen. De zekerheid wordt gesteld in de vorm van een bankgarantie, betaalbaar op eerste verzoek, door een financiële instelling die in de Unie actief is, of in een andere vorm van garantie die een gelijkwaardige zekerheid biedt.
7. Indien de bevoegde autoriteit vaststelt dat de gestelde zekerheid de CBAM-verplichtingen van de toegelaten aangever niet dekt of niet meer volstaat om deze te dekken, eist zij van de toegelaten CBAM-aangever dat hij, naar keuze, een aanvullende zekerheid stelt of de oorspronkelijke zekerheid door een nieuwe vervangt.
8. De bevoegde autoriteit geeft de zekerheid onmiddellijk vrij na 31 mei van het tweede jaar waarin de toegelaten CBAM-aangever CBAM-certificaten heeft ingeleverd overeenkomstig artikel 22.

9. Op verzoek van de toegelaten CBAM-aangever trekt de bevoegde autoriteit de status van toegelaten CBAM-aangever in. De bevoegde autoriteit trekt de status van toegelaten CBAM-aangever eveneens in indien de toegelaten CBAM-aangever niet meer voldoet aan de criteria van lid 1 of 7, of indien hij betrokken is geweest bij ernstige of herhaalde overtredingen van de verplichting om CBAM-certificaten in te leveren overeenkomstig artikel 22, lid 1, of van de verplichting om aan het eind van elk kwartaal een voldoende aantal CBAM-certificaten op zijn rekening in het centrale register aan te houden overeenkomstig artikel 22, lid 2. Alvorens de status van toegelaten CBAM-aangever in te trekken, stelt de bevoegde autoriteit de toegelaten CBAM-aangever in de gelegenheid te worden gehoord. Een besluit tot intrekking bevat de motivering en informatie over het recht om beroep in te stellen.
10. De bevoegde autoriteit neemt in het centrale register informatie op over de aanvragers van wie de aanvraag tot toekenning van de status van toegelaten CBAM-aangever is geweigerd overeenkomstig lid 2, en van de personen van wie de status van toegelaten CBAM-aangever is ingetrokken overeenkomstig lid 9.
11. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen de nadere bepalingen vast voor de toepassing van de criteria van lid 1, van het criterium niet betrokken te zijn geweest bij ernstige of herhaalde overtredingen van lid 1, punt a), en voor de toepassing van de zekerheid als bedoeld in de leden 6, 7 en 8; voor de toepassing van de criteria betreffende een ernstige of herhaalde overtreding als bedoeld in lid 9; en voor de gevolgen van de intrekking van de status van toegelaten CBAM-aangever. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 18

Accreditatie van verificateurs

1. Iedere persoon die overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie voor een toepasselijke activiteitengroep geaccrediteerd is, wordt aangemerkt als een geaccrediteerde verificateur uit hoofde van deze verordening. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen om toepasselijke activiteitengroepen te bepalen, door de kwalificaties van een geaccrediteerde verificateur die nodig zijn om verificaties uit hoofde van deze verordening uit te voeren, af te stemmen op de toepasselijke activiteitengroepen in bijlage I bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie en die in het accreditatiecertificaat zijn vermeld. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.
2. In aanvulling op lid 1 kan een nationale accreditatie-instantie op verzoek een in de Unie gevestigde persoon als verificateur uit hoofde van deze verordening accrediteren, indien zij op basis van de ingediende documenten oordeelt dat die persoon bekwaam is om de in bijlage V bedoelde verificatiebeginselen toe te passen met het oog op de vervulling van de in de artikelen 8 en 10 vastgestelde controleverplichtingen met betrekking tot de ingebedde emissies.
3. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 28 gedelegeerde handelingen vast te stellen ter aanvulling van deze verordening, door voorwaarden te stellen voor de toekenning van de in lid 2 bedoelde accreditatie, voor de controle van en het toezicht op geaccrediteerde verificateurs, voor de intrekking van de accreditatie, en voor wederzijdse erkenning en collegiale toetsing van de accreditatie-instanties.

Artikel 19

Herziening van CBAM-aangiften

1. De bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de toegelaten CBAM-aangever is gevestigd, kan een CBAM-aangifte herzien binnen een termijn die eindigt het vierde jaar na het jaar waarin de aangifte had moeten worden ingediend. De herziening kan erin bestaan dat de in de CBAM-aangifte verstrekte informatie wordt geverifieerd aan de hand van de door de douaneautoriteiten overeenkomstig artikel 25, lid 2, verstrekte informatie en ander relevant bewijsmateriaal alsook op basis van noodzakelijk geachte controles, inclusief ter plaatse bij de toegelaten CBAM-aangever.
- 1 bis. Onverminderd lid 1 stelt de Commissie op gezette tijden specifieke risicofactoren en aandachtspunten voor de bevoegde autoriteiten vast, op basis van een risicoanalyse met betrekking tot de uitvoering van het CBAM op EU-niveau, rekening houdend met informatie in het centrale register, door de douaneautoriteiten verstrekte gegevens, en andere relevante informatiebronnen, waaronder de in artikel 15, lid 2, en artikel 25, lid 3, bedoelde controles en inspecties. Tevens faciliteert de Commissie de uitwisseling van informatie met bevoegde autoriteiten over frauduleuze activiteiten en het opleggen van sancties aan toegelaten CBAM-aangevers.
2. Indien een toegelaten CBAM-aangever verzuimt een CBAM-aangifte in te dienen overeenkomstig artikel 6, beoordeelt de Commissie de CBAM-verplichtingen van die toegelaten CBAM-aangever op basis van de informatie waarover zij beschikt, en berekent zij het totale aantal CBAM-certificaten dat verschuldigd is uiterlijk op 31 december van het vierde jaar volgend op dat waarin de CBAM-aangifte had moeten worden ingediend. De Commissie deelt deze informatie mee aan de lidstaat waar de toegelaten CBAM-aangever is gevestigd.

3. Indien de bevoegde autoriteit heeft geconstateerd dat het aangegeven aantal in te leveren CBAM-certificaten niet juist is of indien er geen CBAM-aangifte is ingediend overeenkomstig artikel 6, bepaalt zij het aantal CBAM-certificaten dat de toegelaten CBAM-aangever verschuldigd is. De bevoegde autoriteit stelt de toegelaten CBAM-aangever in kennis van het bepaalde aantal en verzoekt hem de extra CBAM-certificaten binnen een maand in te leveren. Dat besluit bevat de motivering en informatie over het recht om beroep in te stellen.
4. (verwijderd)
5. Indien de bevoegde autoriteit heeft vastgesteld dat er meer dan het aantal verschuldigde CBAM-certificaten zijn ingeleverd, stelt zij de Commissie daarvan onverwijld in kennis. De te veel ingeleverde CBAM-certificaten worden teruggekocht in overeenstemming met de procedures die staan vermeld in artikel 23.

Hoofdstuk IV

CBAM-certificaten

Artikel 20

Verkoop van CBAM-certificaten

0. Een lidstaat verkoopt CBAM-certificaten aan toegelaten CBAM-aangevers die in die lidstaat zijn gevestigd. Daartoe worden de CBAM-certificaten verkocht via een centraal gemeenschappelijk platform dat wordt opgericht door de Commissie na een gezamenlijke aanbestedingsprocedure van de Commissie en de lidstaten, en dat wordt beheerd door de Commissie. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 28 gedelegeerde handelingen vast om de tijdstippen, het beheer en andere aspecten van de verkoop en terugkoop van CBAM-certificaten nader te bepalen, en streeft daarbij naar samenhang met de procedures in Verordening (EU) nr. 1031/2010 van de Commissie.
1. De CBAM-certificaten worden aan toegelaten CBAM-aangevers verkocht tegen de overeenkomstig artikel 21 berekende prijs.
2. De Commissie ziet erop toe dat aan elk CBAM-certificaat bij de aanmaak ervan een uniek identificatienummer wordt toegekend, en neemt dit unieke identificatienummer, de prijs en de verkoopdatum van het certificaat op in het centrale register, onder de rekening van de toegelaten CBAM-aangever die het aankoopt.

Artikel 21

Prijs van CBAM-certificaten

1. De Commissie berekent de prijs van CBAM-certificaten voor iedere kalenderweek als het gemiddelde van de slotprijzen van EU-ETS-emissierechten op het gemeenschappelijke veilingplatform overeenkomstig de in Verordening (EU) nr. 1031/2010 van de Commissie²⁴ vastgestelde procedures. Voor kalenderweken waarin er geen veilingen op het gemeenschappelijke veilingplatform plaatsvinden, is de prijs van CBAM-certificaten het gemiddelde van de slotprijzen van EU-ETS-emissierechten van de laatste week waarin er veilingen op het gemeenschappelijke veilingplatform hebben plaatsgevonden.
2. Die gemiddelde prijs wordt door de Commissie bekendgemaakt op de eerste werkdag van de daaropvolgende kalenderweek en geldt vanaf de volgende werkdag tot en met de eerste werkdag van de daaropvolgende kalenderweek.
3. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen om de methode voor de berekening van de gemiddelde prijs van CBAM-certificaten en de praktische regelingen voor de bekendmaking van de prijs nader te bepalen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

²⁴ Verordening (EU) nr. 1031/2010 van de Commissie van 12 november 2010 inzake de tijdstippen, het beheer en andere aspecten van de veiling van broeikasgasemissierechten overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG (PB L 302 van 18.11.2010, blz. 1).

Artikel 22

Inlevering van CBAM-certificaten

1. Uiterlijk op 31 mei van elk jaar levert de toegelaten CBAM-aangever bij de Commissie een aantal CBAM-certificaten in dat overeenstemt met de ingebodde emissies die zijn aangegeven overeenkomstig artikel 6, lid 2, punt c), en zijn geverifieerd overeenkomstig artikel 8, voor het kalenderjaar voorafgaand aan de inlevering. Daartoe ziet de toegelaten CBAM-aangever erop toe dat het vereiste aantal CBAM-certificaten beschikbaar is op zijn rekening in het centrale register. De Commissie annuleert die CBAM-certificaten.
2. De toegelaten CBAM-aangever ziet erop toe dat het aantal CBAM-certificaten op zijn rekening in het centrale register aan het einde van elk kwartaal overeenstemt met ten minste 80 % van de ingebodde emissies, bepaald aan de hand van standaardwaarden volgens de methoden van bijlage III, in alle goederen die hij heeft ingevoerd sinds het begin van het kalenderjaar.
3. Indien de Commissie constateert dat het aantal CBAM-certificaten op de rekening van een toegelaten CBAM-aangever niet voldoet aan de verplichtingen uit hoofde van lid 2, stelt zij, via het centrale register, de toegelaten CBAM-aangever in kennis van de noodzaak om ervoor te zorgen dat er binnen één maand een voldoende aantal CBAM-certificaten op zijn rekening staan. De Commissie informeert tevens de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de toegelaten CBAM-aangever is gevestigd.
4. (verwijderd)

Artikel 23

Terugkoop van CBAM-certificaten

1. Op verzoek van een toegelaten CBAM-aangever wordt het teveel aan CBAM-certificaten dat op de rekening van een toegelaten aangever in het centrale register resteert na inlevering van de certificaten overeenkomstig artikel 22, teruggekocht door de lidstaat waar de toegelaten CBAM-aangever is gevestigd. Daartoe koopt de Commissie dergelijke certificaten aan via het in artikel 20 bedoelde centrale gemeenschappelijke platform namens de lidstaat waar de toegelaten CBAM-aangever is gevestigd. Het terugkoopverzoek wordt ingediend uiterlijk op 30 juni van elk jaar waarin CBAM-certificaten werden ingeleverd.
2. Het aantal certificaten dat kan worden teruggekocht als bedoeld in lid 1, is beperkt tot een derde van het totale aantal CBAM-certificaten dat de toegelaten CBAM-aangever in het voorgaande kalenderjaar heeft aangekocht.
3. De terugkoopprijs van elk CBAM-certificaat is de prijs die de toegelaten CBAM-aangever voor dat certificaat op het moment van aankoop heeft betaald.

Artikel 24

Annulering van CBAM-certificaten

Uiterlijk op 30 juni van elk jaar annuleert de Commissie alle CBAM-certificaten die in het jaar voorafgaand aan het vorige kalenderjaar zijn aangekocht en nog op de rekening van een toegelaten CBAM-aangever in het centrale register staan. Die CBAM-certificaten worden zonder compensatie geannuleerd.

Hoofdstuk V

Douaneautoriteiten

Artikel 25

Regels voor de invoer van goederen

1. De douaneautoriteiten staan niet toe dat goederen door een andere persoon dan een toegelaten CBAM-aangever worden ingevoerd.
2. Via het overeenkomstig artikel 56, lid 5, van Verordening (EU) nr. 952/2013 ingestelde toezichtmechanisme verstrekken de douaneautoriteiten de Commissie periodiek en automatisch informatie over de voor invoer aangegeven goederen, waaronder het EORI-nummer en het CBAM-rekeningnummer van de toegelaten CBAM-aangever, de achtcijferige GN-code van de goederen, de hoeveelheid, het land van oorsprong, de datum van aangifte en de douaneregeling.
- 2 bis. De Commissie deelt de in lid 2 bedoelde informatie mee aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de toegelaten CBAM-aangever is gevestigd.
3. (verwijderd)
4. De douaneautoriteiten kunnen vertrouwelijke informatie die zij bij de uitoefening van hun taken hebben verkregen of informatie die hun als vertrouwelijk is verstrekt, overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EU) nr. 952/2013 meedelen aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat die de status van toegelaten CBAM-aangever heeft verleend.
5. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen om de informatie, het tijdschema en de wijze van informatieverstrekking overeenkomstig lid 2 te bepalen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Hoofdstuk VI

Handhaving

Artikel 26

Boetes

1. Een toegelaten CBAM-aangever die uiterlijk op 31 mei van elk jaar niet het aantal CBAM-certificaten inlevert dat overeenstemt met de ingebedde emissies in de in het voorgaande jaar ingevoerde goederen, wordt een boete opgelegd. Die boete is gelijk aan de in artikel 16, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG vastgelegde boete wegens overmatige emissie, verhoogd overeenkomstig artikel 16, lid 4, van die richtlijn, is van toepassing op het jaar van invoer van de goederen, en geldt voor elk CBAM-certificaat dat de toegelaten CBAM-aangever niet heeft ingeleverd.
2. Indien iemand anders dan de toegelaten CBAM-aangever goederen heeft binnengebracht in het douanegebied van de Unie zonder aan de verplichtingen van deze verordening te voldoen, wordt die persoon een boete opgelegd. Die boete bedraagt, afhankelijk van de duur, ernst en omvang van de niet-naleving, drie- tot vijfmaal de in lid 1 bedoelde boete, is van toepassing op het jaar waarin de goederen zijn binnengebracht, en geldt voor elk CBAM-certificaat dat de persoon niet heeft ingeleverd.
3. De betaling van de boete ontheft de toegelaten CBAM-aangever niet van zijn verplichting om het overeenkomstig artikel 19, lid 3, bepaalde aantal ontbrekende CBAM-certificaten in te leveren.

4. Indien de bevoegde autoriteit, mede op basis van de in artikel 19 bedoelde herziening van CBAM-aangiften, vaststelt dat een toegelaten CBAM-aangever heeft verzuimd te voldoen aan de in lid 1 bedoelde verplichting om CBAM-certificaten in te leveren, of dat een persoon goederen heeft binnengebracht in het douanegebied van de Unie zonder CBAM-certificaten in te leveren overeenkomstig deze verordening als beschreven in lid 2, legt zij de in respectievelijk lid 1 of lid 2 bedoelde boete op. Daartoe stelt de bevoegde autoriteit de toegelaten CBAM-aangever of, indien lid 2 van toepassing is, de persoon, in kennis van:
- a) het feit dat de bevoegde autoriteit tot de conclusie is gekomen dat de toegelaten CBAM-aangever of de persoon heeft verzuimd te voldoen aan de verplichting om CBAM-certificaten in te leveren voor een gegeven jaar;
 - b) de redenen voor haar conclusie;
 - c) het bedrag van de aan de toegelaten CBAM-aangever of aan de persoon opgelegde boete;
 - d) de datum waarop de boete is verschuldigd;
 - e) de stappen die de toegelaten CBAM-aangever of de in lid 2 bedoelde persoon moet ondernemen om de boete te betalen; en
 - f) het recht van de toegelaten CBAM-aangever of van de persoon om volgens de nationale voorschriften beroep in te stellen.
5. Indien de boete niet binnen de gestelde termijn is betaald, verzekert de bevoegde autoriteit zich van de betaling van dat bedrag met alle middelen die haar krachtens de wetgeving van de betrokken lidstaat ter beschikking staan.

Artikel 27

Ontwijking

1. De Commissie neemt overeenkomstig dit artikel op basis van relevante en objectieve gegevens maatregelen om ontwijking van deze verordening tegen te gaan.
2. Ontwijking wordt omschreven als een wijziging in het handelspatroon met betrekking tot ingevoerde goederen als gevolg van praktijken, processen of werkzaamheden waarvoor, afgezien van het ontwijken van een verplichting uit hoofde van deze verordening, onvoldoende reden of economische rechtvaardiging bestaat. Dergelijke praktijken, processen of werkzaamheden zijn onder meer:
 - a) het licht wijzigen van de betrokken goederen zodat ze onder GN-codes vallen die niet zijn opgenomen in bijlage I, mits de wijziging de essentiële kenmerken ervan niet aantast; of
 - b) het kunstmatig opsplitsen van zendingen in zendingen waarvan de intrinsieke waarde lager is dan 150 EUR per jaar teneinde de verplichtingen uit hoofde van deze verordening te omzeilen.
3. De Commissie volgt permanent alle significante wijzigingen in het handelspatroon van goederen en licht gewijzigde producten op Unieniveau.
4. Een lidstaat of een partij die positieve of negatieve gevolgen van de in lid 2 beschreven ontwijking ondervindt, kan de Commissie in kennis stellen van de situatie, met name indien hij of zij, gedurende een periode van twee maanden in vergelijking met dezelfde periode in het voorgaande jaar, wordt geconfronteerd met een aanzienlijke daling van het volume ingevoerde goederen die zijn opgenomen in bijlage I, en met een toename van het volume ingevoerde licht gewijzigde producten die niet zijn opgenomen in bijlage I. Die kennisgeving wordt gemotiveerd en bevat indien mogelijk relevante gegevens en statistieken over de in lid 2 bedoelde goederen.

5. Indien de Commissie, rekening houdend met de relevante gegevens, verslagen en statistieken, inclusief die afkomstig van de douaneautoriteiten van lidstaten, voldoende redenen heeft om aan te nemen dat de in lid 2, punt a), bedoelde omstandigheden zich in een of meer lidstaten volgens een vast patroon voordoen, is zij bevoegd om overeenkomstig artikel 28 gedelegeerde handelingen vast te stellen om bijlage I te wijzigen door er de relevante licht gewijzigde producten als bedoeld in lid 2, punt a), aan toe te voegen teneinde ontwijking tegen te gaan.

Hoofdstuk VII

Uitoefening van bevoegdheidsdelegatie en comitéprocedure

Artikel 28

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 2, lid 10, artikel 2, lid 11, artikel 18, lid 3, artikel 20, lid 0, en artikel 27, lid 5, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie verleend voor een periode van vijf jaar met ingang van 1 januari 2025. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. De in artikel 2, lid 10, artikel 2, lid 11, artikel 18, lid 3, artikel 20, lid 0, en artikel 27, lid 5, bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.

4. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
5. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
6. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
7. Een overeenkomstig artikel 2, lid 10, artikel 2, lid 11, artikel 18, lid 3, artikel 20, lid 0, en artikel 27, lid 5, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 29

Uitoefening van uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie

1. De Commissie wordt bijgestaan door het CBAM-comité. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Hoofdstuk VIII

Rapportage en herziening

Artikel 30

Herziening en rapportage door de Commissie

1. De Commissie verzamelt de informatie die noodzakelijk is voor een uitbreiding van het toepassingsgebied van deze verordening tot indirecte emissies (zo snel mogelijk), tot goederen stroomafwaarts in de waardeketen en tot andere dan de in bijlage I vermelde goederen.
2. De Commissie dient vóór 1 januari 2026 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze verordening. In het verslag wordt met name ingegaan op de kwestie van de verdere uitbreiding van het toepassingsgebied van ingebedde emissies tot indirecte emissies, goederen stroomafwaarts in de waardeketen en andere dan de reeds onder deze verordening vallende goederen waarvoor een risico van koolstoflekkage bestaat. In het verslag wordt ook de vooruitgang in de internationale besprekingen over klimaatactie beoordeeld. Het verslag bevat een beoordeling van het effect van het mechanisme op koolstoflekkage, onder meer in verband met uitvoer. Het verslag bevat ook een beoordeling van de mogelijkheden om het toepassingsgebied verder uit te breiden tot ingebedde emissies van vervoersdiensten en diensten waarvoor een risico van koolstoflekkage kan ontstaan. Daarnaast bevat het verslag een beoordeling van het beheersysteem, waaronder administratieve kosten, van ontwijkingspraktijken, van de toepassing van artikel 2, lid 2 bis van deze verordening en van het effect van het mechanisme op de betrokken sectoren en op downstreamsectoren die hun goederen als inputs gebruiken, op de internationale handel, met inbegrip van het beschikbaar maken van hulpbronnen, en op de minst ontwikkelde landen. Het bevat ook een beoordeling van de mogelijkheid om methoden te ontwikkelen voor de berekening van ingebedde emissies op basis van milieuvoetafdrukmethoden.

3. Het in lid 2 bedoelde verslag gaat zo nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel, met name om het toepassingsgebied van deze verordening uit te breiden tot indirecte emissies (zo snel mogelijk) en tot goederen stroomafwaarts in de waardeketen. Hierbij wordt mede rekening gehouden met de vooruitgang in internationale besprekingen over klimaatactie.
4. Vóór 1 januari 2028, en daarna om de twee jaar, dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag over de toepassing van deze verordening in. Het verslag bevat een beoordeling van het effect van het mechanisme op koolstoflekage, onder meer in verband met uitvoer, op de betrokken sectoren en, in voorkomend geval, op downstreamsectoren die hun goederen als inputs gebruiken, op de interne markt, op de inflatie, op de prijs van grondstoffen, op de internationale handel, met inbegrip van het beschikbaar maken van hulpbronnen, en op de minst ontwikkelde landen, alsook een beoordeling van de economische en territoriale gevolgen in de hele EU. Het verslag bevat ook een beoordeling van het beheersysteem en van het toepassingsgebied van de verordening. Daarnaast bevat het verslag een beoordeling van de ontwikkelingspraktijken, de toepassing van artikel 2, lid 2 bis, van deze verordening, de resultaten van onderzoeken en de toegepaste boetes. Het verslag bevat ook geaggregeerde informatie over de emissie-intensiteit per land van oorsprong voor de verschillende in bijlage I vermelde producten. Indien passend gaan die verslagen vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

Hoofdstuk IX

Coördinatie met de gratis toewijzing van emissierechten in het kader van het EU-ETS

Artikel 31

Gratis toewijzing van emissierechten in het kader van het EU-ETS en verplichte inlevering van CBAM-certificaten

1. De overeenkomstig artikel 22 in te leveren CBAM-certificaten worden gecorrigeerd voor de mate waarin EU-ETS-emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG gratis worden toegewezen aan installaties die binnen de Unie de in bijlage I vermelde goederen produceren.
2. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met gedetailleerde regels voor de berekening van de in lid 1 bedoelde correctie. Deze gedetailleerde regels worden uitgewerkt onder verwijzing naar de beginselen die in het EU-ETS worden toegepast voor de gratis toewijzing van emissierechten aan installaties die binnen de Unie de in bijlage I vermelde goederen produceren, rekening houdend met de verschillende benchmarks die in het EU-ETS voor de gratis toewijzing worden gebruikt, teneinde deze te bundelen in overeenkomstige waarden voor de betrokken goederen, en rekening houdend met relevante uitgangsmaterialen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Hoofdstuk X

Overgangsbepalingen

Artikel 32

Overgangsperiode

Tijdens de overgangsperiode van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2025 worden de verplichtingen van de importeur uit hoofde van deze verordening beperkt tot de rapportageverplichtingen van de artikelen 33, 34 en 35. Indien deze importeur in een lidstaat is gevestigd en gebruikmaakt van indirecte vertegenwoordiging overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. 952/2013, en de indirecte douanevertegenwoordiger daarmee instemt, zijn de rapportageverplichtingen van toepassing op die indirecte douanevertegenwoordiger. Indien de importeur niet in een lidstaat is gevestigd, zijn de rapportageverplichtingen van toepassing op de indirecte douanevertegenwoordiger.

Artikel 33

Invoer van goederen

1. (verwijderd)
2. De douaneautoriteiten stellen de aangever bij de douane uiterlijk bij het in het vrije verkeer brengen van de goederen in kennis van de in artikel 35 bedoelde rapportageverplichting.
3. Via het overeenkomstig artikel 56, lid 5, van Verordening (EU) nr. 952/2013 ingestelde toezichtmechanisme verstrekken de douaneautoriteiten de Commissie periodiek en automatisch informatie over ingevoerde goederen, waaronder veredelingsproducten die voortkomen uit de regeling passieve veredeling. Deze informatie omvat het EORI-nummer van de aangever bij de douane en van de importeur, de achtcijferige GN-code, de hoeveelheid, het land van oorsprong, de aangever, de datum van aangifte en de douaneregeling.

4. De Commissie deelt de in lid 3 bedoelde informatie mee aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten waar de aangever bij de douane en, indien van toepassing, de importeur zijn gevestigd.

Artikel 34

Rapportageverplichting voor bepaalde douaneregelingen

1. Wanneer veredelingsproducten die voortkomen uit de in artikel 256 van Verordening (EU) nr. 952/2013 bedoelde regeling actieve veredeling worden ingevoerd, omvat de in artikel 35, lid 1, bedoelde rapportageverplichting de informatie over de goederen die onder de regeling actieve veredeling zijn geplaatst en waaruit de ingevoerde veredelingsproducten zijn voortgekomen, ook als de veredelingsproducten niet in bijlage I bij deze verordening zijn opgenomen. Deze bepaling is ook van toepassing wanneer de veredelingsproducten die voortkomen uit de regeling actieve veredeling terugkerende goederen zijn als bedoeld in artikel 205 van Verordening (EU) nr. 952/2013.
2. De in artikel 35, lid 1, bedoelde rapportageverplichting geldt niet voor de invoer van:
 - a) veredelingsproducten die voortkomen uit de in artikel 259 van Verordening (EU) nr. 952/2013 bedoelde regeling passieve veredeling;
 - b) goederen die overeenkomstig artikel 203 van Verordening (EU) nr. 952/2013 worden aangemerkt als terugkerende goederen.

Artikel 35

Rapportageverplichting

1. Elke importeur die gedurende een bepaald kwartaal van een kalenderjaar goederen heeft ingevoerd, dient uiterlijk één maand na afloop van elk kwartaal bij de Commissie een rapport in ("CBAM-rapport") met informatie over de in dat kwartaal ingevoerde goederen.
2. Het CBAM-rapport bevat de volgende informatie:
 - a) de totale hoeveelheid van iedere soort goederen, uitgedrukt in megawattuur voor elektriciteit en in ton voor andere goederen, gespecificeerd per installatie waarmee de goederen in het land van oorsprong zijn geproduceerd;
 - b) de werkelijke totale ingebedde emissies, uitgedrukt in ton CO₂(e)-emissies per megawattuur in het geval van elektriciteit of in het geval van andere goederen in ton CO₂(e)-emissies per ton van iedere soort goederen, berekend overeenkomstig de in bijlage III beschreven methode;
 - c) de totale indirecte emissies, uitgedrukt volgens een methode die is beschreven in een uitvoeringshandeling als bedoeld in lid 6;
 - d) de koolstofprijs die voor de ingebedde emissies in de ingevoerde goederen verschuldigd is in een land van oorsprong, rekening houdend met toepasselijke teruggaven of andere vormen van compensatie.
4. De Commissie doet de bevoegde autoriteiten op gezette tijden een lijst toekomen van de in hun lidstaat gevestigde importeurs ten aanzien waarvan zij redenen heeft om aan te nemen dat zij hebben verzuimd te voldoen aan de verplichting om een CBAM-rapport in te dienen als bedoeld in lid 1, alsmede de bijbehorende motiveringen.

5. Indien de bevoegde autoriteit, mede op basis van door de Commissie overeenkomstig het vorige lid verstrekte informatie, vaststelt dat een importeur heeft verzuimd te voldoen aan de in lid 1 bedoelde verplichting om een CBAM-rapport in te dienen, legt zij de importeur een doeltreffende, evenredige en afschrikkende sanctie op. Daartoe stelt de bevoegde autoriteit de importeur in kennis van:
- a) het feit dat de bevoegde autoriteit tot de conclusie is gekomen dat de importeur heeft verzuimd om een rapport in te dienen voor een gegeven kwartaal;
 - b) de redenen voor haar conclusie;
 - c) het bedrag van de aan de importeur opgelegde boete;
 - d) de datum waarop de boete is verschuldigd;
 - e) de stappen die de importeur moet ondernemen om de boete te betalen; en
 - f) het recht van de importeur om volgens de nationale voorschriften beroep in te stellen.

6. De Commissie is bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met betrekking tot de te rapporteren informatie, met inbegrip van gedetailleerde informatie per land van oorsprong en soort goederen ter ondersteuning van de in lid 2 bedoelde totalen, voorbeelden van in lid 2, punt d), bedoelde toepasselijke teruggaven of andere vormen van compensatie, de indicatieve reeks boetes die op grond van lid 5 moeten worden toegepast en de criteria waarmee rekening moet worden gehouden bij het bepalen van het werkelijke bedrag, met inbegrip van de ernst en de duur van het verzuim van rapportage, en gedetailleerde regels voor de omrekening in euro's van de jaarlijkse gemiddelde koolstofprijs die verschuldigd is in buitenlandse valuta als bedoeld in lid 2, punt d), tegen de jaarlijkse gemiddelde wisselkoers. De Commissie is ook bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met betrekking tot gedetailleerde regels voor de elementen van de in bijlage III beschreven berekeningsmethoden, inclusief de afbakening van systeemgrenzen van productieprocessen, emissiefactoren, installatiespecifieke waarden van werkelijke emissies en de respectieve toepassing ervan op individuele goederen, alsook de vaststelling van methoden ter waarborging van de betrouwbaarheid van gegevens, inclusief het niveau van detail. De Commissie is voorts bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen met betrekking tot de rapportagevereisten voor indirecte emissies in ingevoerde goederen. Deze moeten de hoeveelheid elektriciteit omvatten die wordt gebruikt voor de productie van de in bijlage I vermelde goederen, alsook het land van oorsprong, de opwekkingsbron en de CO₂-emissiefactor in verband met deze elektriciteit.
7. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 29, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure en zijn van toepassing tijdens de in artikel 32 bedoelde overgangperiode. Zij bouwen voort op bestaande wetgeving voor installaties die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen.

Hoofdstuk XI

Slotbepalingen

Artikel 36

Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
2. Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2023.
3. In afwijking van lid 2 geldt het volgende:
 - a) De artikelen 5 en 17 zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2025;
 - b) Artikel 2, lid 2, en de artikelen 4, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 en 31 zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2026.
 - c) De artikelen 33 en 34 en artikel 35, leden 1, 2, 3, 4, 6 en 7, zijn van toepassing met ingang van 31 december 2025.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

De voorzitter

De voorzitter

BIJLAGE I
Lijst van goederen en broeikasgassen

1. Deze verordening is van toepassing op de goederen in de onderstaande sectoren, die momenteel onder de hierna vermelde codes van de gecombineerde nomenclatuur ("GN") vallen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad ⁽²⁵⁾.
2. Voor de toepassing van deze verordening zijn de broeikasgassen die verband houden met de goederen in de onderstaande sectoren, de broeikasgassen die hieronder per soort goed zijn vermeld.

²⁵ Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1).

Cement

GN-code	Broeikasgas
2523 10 00 – Cementklinker	Kooldioxide
2523 21 00 – Wit portlandcement, ook indien kunstmatig gekleurd	Kooldioxide
2523 29 00 – Ander portlandcement	Kooldioxide
2523 30 00 – Aluminiumcement	Kooldioxide
2523 90 00 – Ander hydraulisch cement	Kooldioxide

Elektriciteit

GN-code	Broeikasgas
2716 00 00 – Elektrische energie	Kooldioxide

Meststoffen

GN-code	Broeikasgas
2808 00 00 – Salpeterzuur; nitreerzuren	Kooldioxide en distikstofoxide
2814 – Ammoniak, watervrij of in waterige oplossing (ammonia)	Kooldioxide
2834 21 00 – Kaliumnitraat	Kooldioxide en distikstofoxide
3102 – Minerale of chemische stikstofhoudende meststoffen	Kooldioxide en distikstofoxide
3105 – Minerale of chemische meststoffen die twee of drie van de vruchtbaarmakende elementen stikstof, fosfor en kalium bevatten; andere meststoffen; producten bedoeld bij dit hoofdstuk, in tabletten of in dergelijke vormen, dan wel in verpakkingen met een brutogewicht van niet meer dan 10 kg - Met uitzondering van: 3105 60 00 – Minerale of chemische meststoffen die de twee vruchtbaarmakende elementen fosfor en kalium bevatten	Kooldioxide en distikstofoxide

Gietijzer, ijzer en staal

GN-code	Broeikasgas
72 – Gietijzer, ijzer en staal Met uitzondering van: 7202 – Ferrolegeringen 7204 – Resten en afval, van gietijzer, van ijzer of van staal (schroot); afvalingots van ijzer of van staal	Kooldioxide
7301 – Damwandprofielen van ijzer of van staal, ook indien van gaten voorzien of bestaande uit aaneengezette delen; gelaste profielen van ijzer of van staal	Kooldioxide
7302 – Bestanddelen van spoorbanen, van gietijzer, van ijzer of van staal: spoorstaven (rails), contrarails en heugels voor tandradbanen, wisseltongen, puntstukken, wisselstangen en andere bestanddelen van kruisingen en wissels, dwarsliggers, lasplaten, spoorstoelen, wiggen, onderlegplaten, klemplaten, dwarsplaten en dwarsstangen en andere bestanddelen, voor het leggen, het verbinden of het bevestigen van rails	Kooldioxide
7303 00 – Buizen, pijpen en holle profielen, van gietijzer	Kooldioxide
7304 – Buizen, pijpen en holle profielen, naadloos, van ijzer of van staal	Kooldioxide

7305 – Andere buizen en pijpen (bijvoorbeeld gelast, geklonken, genageld, gefelst), met een rond profiel en met een uitwendige diameter van meer dan 406,4 mm, van ijzer of van staal	Kooldioxide
7306 – Andere buizen, pijpen en holle profielen (bijvoorbeeld gelast, geklonken, genageld, gefelst of met enkel tegen elkaar liggende randen), van ijzer of van staal	Kooldioxide
7307 – Hulpstukken (fittings) voor buisleidingen (bijvoorbeeld verbindingstukken, ellebogen, moffen), van gietijzer, van ijzer of van staal	Kooldioxide
7308 – Constructiewerken en delen van constructiewerken (bijvoorbeeld bruggen, brugdelen, sluisdeuren, vakwerkmasten en andere masten, pijlers, kolommen, kapconstructies, deuren en ramen, alsmede kozijnen daarvoor, drempels, luiken, balustrades), van gietijzer, van ijzer of van staal, andere dan de geprefabriceerde bouwwerken bedoeld bij post 9406; platen, staven, profielen, buizen en dergelijke, van gietijzer, van ijzer of van staal, gereedgemaakt voor gebruik in constructiewerken	Kooldioxide
7309 – Reservoirs, voeders, kuipen en dergelijke bergingsmiddelen, voor ongeacht welke goederen (andere dan voor gecomprimeerd of vloeibaar gemaakt gas), van gietijzer, van ijzer of van staal, met een inhoudsruimte van meer dan 300 l, niet voorzien van een mechanische inrichting of van een inrichting om te koelen of te warmen, ook indien inwendig bekleed of voorzien van een warmte-isolerende bekleding	Kooldioxide

7310 – Reservoirs, fusten, trommels, bussen, blikken en dergelijke bergingsmiddelen, voor ongeacht welke goederen (andere dan voor gecomprimeerd of vloeibaar gemaakt gas), van gietijzer, van ijzer of van staal, met een inhoudsruimte van niet meer dan 300 l, niet voorzien van een mechanische inrichting of van een inrichting om te koelen of te warmen, ook indien inwendig bekleed of voorzien van een warmte-isolerende bekleding	Kooldioxide
7311 – Bergingsmiddelen voor gecomprimeerd of vloeibaar gemaakt gas, van gietijzer, van ijzer of van staal	Kooldioxide
7326 – Andere werken van gietijzer, van ijzer of van staal	Kooldioxide

Aluminium

GN-code	Broeikasgas
7601 – Ruw aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7603 – Poeders en schilfers, van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7604 – Staven en profielen, van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7605 – Draad van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7606 – Platen, bladen en strippen, van aluminium, met een dikte van meer dan 0,2 mm	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7607 – Bladaluminium (ook indien bedrukt of op een drager van papier, van karton, van kunststof of op dergelijke dragers) met een dikte van niet meer dan 0,2 mm (de dikte van de drager niet meegerekend)	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7608 – Buizen en pijpen, van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7609 00 00 – Hulpstukken (fittings) voor buisleidingen (bijvoorbeeld verbindingstukken, ellebogen, moffen), van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7610 – Constructiewerken en delen van constructiewerken (bijvoorbeeld bruggen, brugdelen, torens, vakwerkmasten en andere masten, pijlers, kolommen, kapconstructies, deuren en ramen, alsmede kozijnen daarvoor, drempels, luiken, balustrades), van aluminium, andere dan de geprefabriceerde bouwwerken bedoeld bij post 9406; platen, staven, profielen, buizen en dergelijke, van aluminium, gereedgemaakt voor gebruik in constructiewerken	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen

7611 00 00 – Reservoirs, voeders, kuipen en dergelijke bergingsmiddelen, voor ongeacht welke goederen (andere dan voor gecomprimeerd of vloeibaar gemaakt gas), van aluminium, met een inhoudsruimte van meer dan 300 l, niet voorzien van een mechanische inrichting of van een inrichting om te koelen of te warmen, ook indien inwendig bekleed of voorzien van een warmte-isolerende bekleding	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7612 – Reservoirs, fusten, trommels, bussen, blikken en dergelijke bergingsmiddelen (buisjes en tubes daaronder begrepen), voor ongeacht welke goederen (andere dan voor gecomprimeerd of vloeibaar gemaakt gas), van aluminium, met een inhoudsruimte van niet meer dan 300 l, niet voorzien van een mechanische inrichting of van een inrichting om te koelen of te warmen, ook indien inwendig bekleed of voorzien van een warmte-isolerende bekleding	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7613 00 00 – Bergingsmiddelen voor gecomprimeerd of voor vloeibaar gemaakt gas, van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7614 – Kabels, strengen en dergelijke artikelen, van aluminium, niet geïsoleerd voor het geleiden van elektriciteit	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen
7616 – Andere werken van aluminium	Kooldioxide en perfluorkoolstoffen

BIJLAGE II

Landen en gebieden die buiten het toepassingsgebied van deze verordening vallen voor de toepassing van artikel 2

1. 1. DEEL A - LANDEN EN GEBIEDEN DIE BUITEN HET TOEPASSINGSGEBIED VAN DEZE VERORDENING VALLEN

Deze verordening is niet van toepassing op goederen van oorsprong uit de volgende landen:

- IJsland
- Liechtenstein
- Noorwegen
- Zwitserland

Deze verordening is niet van toepassing op goederen van oorsprong uit de volgende gebieden:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. 2. DEEL B - LANDEN EN GEBIEDEN DIE BUITEN HET TOEPASSINGSGEBIED VAN DEZE VERORDENING VALLEN WAT BETREFT DE INVOER VAN ELEKTRICITEIT IN HET DOUANEGBIED VAN DE UNIE

[Momenteel leeg]

BIJLAGE III

Methoden voor de berekening van ingebedde emissies voor de toepassing van artikel 7

1. DEFINITIES

Voor de toepassing van deze bijlage en de bijlagen IV en V wordt verstaan onder:

- a) "eenvoudige goederen": goederen die zijn vervaardigd in een productieproces dat uitsluitend uitgangsmaterialen en brandstoffen vereist met nul ingebedde emissies;
- b) "samengestelde goederen": andere goederen dan eenvoudige goederen;
- c) "specifieke ingebedde emissies": de ingebedde emissies van één ton goederen, uitgedrukt als ton CO₂(e)-emissies per ton goederen;
- d) "CO₂-emissiefactor": het gewogen gemiddelde van de CO₂-intensiteit van uit fossiele brandstoffen opgewekte elektriciteit in een geografisch gebied. De CO₂-emissiefactor wordt berekend als het quotiënt van de CO₂-emissiegegevens van de elektriciteitssector, en de bruto-elektriciteitsopwekking uit fossiele brandstoffen in het relevante geografische gebied. Deze wordt uitgedrukt in ton CO₂ per megawattuur;
- e) "stroomafnameovereenkomst": een contract waarbij een persoon zich ertoe verbindt elektriciteit rechtstreeks van een elektriciteitsproducent af te nemen;
- f) "transmissiesysteembeheerder": een beheerder als omschreven in artikel 2, punt 35, van Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad²⁶.

²⁶ Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU (PB L 158 van 14.6.2019, blz. 125).

2. VASTSTELLING VAN DE WERKELIJKE DIRECTE SPECIFIEKE INGEBEDDE EMISSIES VOOR EENVOUDIGE GOEDEREN

Om de specifieke werkelijke ingebedde emissies van eenvoudige goederen te bepalen die in een gegeven installatie zijn geproduceerd, worden alleen directe emissies in aanmerking genomen. Dit gebeurt aan de hand van de volgende vergelijking:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

waarbij SEE_g de specifieke ingebedde emissies van de goederen g zijn, uitgedrukt in CO₂(e) per ton, $AttrEm_g$ de toegekende emissies van de goederen g en AL_g het activiteitsniveau van de goederen, dat wil zeggen de hoeveelheid goederen die in de verslagperiode in die installatie geproduceerd is.

Onder "toegekende emissies" wordt verstaan het deel van de directe emissies van de installatie gedurende de verslagperiode die worden veroorzaakt door het productieproces dat resulteert in de goederen g bij toepassing van de systeemgrenzen van het productieproces dat is omschreven in de overeenkomstig artikel 7, lid 6, vastgestelde uitvoeringshandelingen. De toegekende emissies worden berekend aan de hand van de volgende vergelijking:

$$AttrEm_g = DirEm$$

waarbij $DirEm$ de directe emissies zijn als gevolg van het productieproces, uitgedrukt in ton CO₂(e), binnen de systeemgrenzen als bedoeld in de overeenkomstig artikel 7, lid 6, vastgestelde uitvoeringshandeling.

3. VASTSTELLING VAN DE WERKELIJKE DIRECTE INGEBEDDE EMISSIES VOOR SAMENGESTELDE GOEDEREN

Om de specifieke werkelijke ingebedde emissies van samengestelde goederen te bepalen die in een gegeven installatie zijn geproduceerd, worden alleen directe emissies in aanmerking genomen. In dit geval wordt de volgende vergelijking toegepast:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

waarbij $AttrEm_g$ de toegekende emissies van de goederen g zijn, AL_g het activiteitsniveau van de goederen, dat wil zeggen de hoeveelheid goederen die in de verslagperiode in die installatie geproduceerd is, en EE_{ImpMat} de ingebedde emissies van de uitgangsmaterialen (precursoren) die in het productieproces zijn verbruikt. Alleen uitgangsmaterialen die relevant zijn voor de systeemgrenzen van het productieproces zoals gespecificeerd in de overeenkomstig artikel 7, lid 6, vastgestelde uitvoeringshandeling, moeten in aanmerking worden genomen. De relevante EE_{ImpMat} worden als volgt berekend:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

waarbij M_i de massa is van het in het productieproces gebruikte uitgangsmateriaal i en SEE_i de specifieke ingebedde emissies voor het uitgangsmateriaal i zijn. Voor SEE_i gebruikt de exploitant van de installatie de waarde van de werkelijke directe ingebedde emissies voor de installatie waar het uitgangsmateriaal is geproduceerd, mits de gegevens van die installatie voldoende nauwkeurig kunnen worden gemeten.

4. VASTSTELLING VAN STANDAARDWAARDEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 7, LEDEN 2 EN 3

Om standaardwaarden te bepalen, wordt voor de vaststelling van ingebedde emissies alleen gebruik gemaakt van werkelijke waarden. Als er geen werkelijke waarden voorhanden zijn, mogen waarden uit de literatuur worden gebruikt. De Commissie publiceert richtsnoeren voor de wijze waarop moet worden gecorrigeerd voor afvalgassen of broeikasgassen die als materiaal voor het proces zijn ingezet, voordat de nodige gegevens worden verzameld om de toepasselijke standaardwaarden te bepalen voor iedere soort in bijlage I vermelde goederen. De standaardwaarden worden vastgesteld op basis van de beste beschikbare gegevens. Zij worden periodiek herzien door middel van de overeenkomstig artikel 7, lid 6, vastgestelde uitvoeringshandelingen op basis van de meest actuele en betrouwbare informatie, inclusief informatie die door een derde land of groep van derde landen is verstrekt.

4.1. Standaardwaarden als bedoeld in artikel 7, lid 2

Wanneer de toegelaten CBAM-aangever de werkelijke emissies niet voldoende nauwkeurig kan bepalen, worden standaardwaarden gebruikt. Deze waarden worden vastgesteld op de gemiddelde emissie-intensiteit van elk land van uitvoer en voor elk van de in bijlage I vermelde goederen, met uitzondering van elektriciteit, verhoogd met een evenredig ontwikkelde toeslag. Deze toeslag wordt bepaald in de overeenkomstig artikel 7, lid 6, van deze verordening vastgestelde uitvoeringshandelingen en wordt op een passend niveau vastgesteld om de milieu-integriteit van het mechanisme te waarborgen, voortbouwend op de meest actuele en betrouwbare informatie, onder meer op basis van informatie die tijdens de overgangsperiode is verzameld.

Wanneer er voor een goederensoort geen betrouwbare gegevens voor het land van uitvoer kunnen worden toegepast, worden de standaardwaarden gebaseerd op de gemiddelde emissie-intensiteit van de X % slechtst presterende EU-ETS-installaties voor die goederensoort. De waarde van X wordt bepaald in de overeenkomstig artikel 7, lid 6, van deze verordening vastgestelde uitvoeringshandelingen en wordt vastgesteld op een passend niveau om de milieu-integriteit van het mechanisme te waarborgen, voortbouwend op de meest actuele en betrouwbare informatie, onder meer op basis van informatie die tijdens de overgangsperiode is verzameld.

4.2. Standaardwaarden voor ingevoerde elektriciteit als bedoeld in artikel 7, lid 3

De standaardwaarden voor ingevoerde elektriciteit worden voor een derde land, een groep van derde landen of een regio in een derde land vastgesteld op basis van specifieke standaardwaarden, overeenkomstig punt 4.2.1, of, indien die waarden niet beschikbaar zijn, op basis van alternatieve standaardwaarden, overeenkomstig punt 4.2.2.

Wanneer de elektriciteit wordt geproduceerd in een derde land, een groep van derde landen of een regio in een derde land, en via derde landen, groepen van derde landen of regio's in een derde land, of lidstaten wordt doorgevoerd met het oog op de invoer in de Unie, zijn de te gebruiken standaardwaarden de waarden uit het derde land, de groep van derde landen of de regio in een derde land waar de elektriciteit werd geproduceerd.

4.2.1. Specifieke standaardwaarden voor een derde land, een groep van derde landen of een regio in een derde land

Specifieke standaardwaarden worden vastgesteld op de CO₂-emissiefactor in het derde land, de groep van derde landen of de regio in een derde land, op basis van de beste gegevens waarover de Commissie beschikt.

4.2.2. *Alternatieve standaardwaarden*

Wanneer er geen specifieke standaardwaarde beschikbaar is voor een derde land, een groep van derde landen of een regio in een derde land, wordt de alternatieve standaardwaarde voor elektriciteit vastgesteld op de CO₂-emissiefactor in de EU.

Wanneer op basis van betrouwbare gegevens kan worden aangetoond dat de CO₂-emissiefactor in een derde land, een groep van derde landen of een regio in een derde land lager is dan de door de Commissie bepaalde specifieke standaardwaarde of lager is dan de CO₂-emissiefactor in de EU, mag voor dat land, die groep van landen of die regio in een derde land een alternatieve standaardwaarde op basis van die CO₂-emissiefactor worden gebruikt.

5. VOORWAARDEN VOOR DE TOEPASSING VAN WERKELIJKE INGEBEDDE EMISSIES IN INGEVOERDE ELEKTRICITEIT

Een toegelaten CBAM-aangever kan werkelijke ingebedde emissies in plaats van standaardwaarden toepassen voor de in artikel 7, lid 3, bedoelde berekening indien de volgende cumulatieve criteria zijn vervuld:

- a) de hoeveelheid elektriciteit waarvoor het gebruik van werkelijke ingebedde emissies wordt gevraagd, valt onder een stroomafnameovereenkomst tussen de toegelaten CBAM-aangever en een elektriciteitsproducent die zich in een derde land bevindt;
- b) de elektriciteitsproductie-installatie is rechtstreeks aangesloten op het EU-transmissiesysteem of er kan worden aangetoond dat er op het tijdstip van uitvoer nergens in het netwerk sprake was van congestie tussen de installatie en het EU-transmissiesysteem;
- bb) de elektriciteitsproductie-installatie heeft een uitstoot van niet meer dan 550 gram CO₂ uit fossiele brandstoffen per kilowattuur elektriciteit;

- c) alle verantwoordelijke transmissiesysteembeheerders in het land van oorsprong, het land van bestemming en, in voorkomend geval, elk land van doorvoer hebben aan de toegewezen interconnectiecapaciteit definitief de hoeveelheid elektriciteit genomineerd waarvoor het gebruik van werkelijke ingebedde emissies wordt gevraagd, en de genomineerde capaciteit en de elektriciteitsproductie door de installatie hebben betrekking op dezelfde periode van maximaal één uur;
- d) een geaccrediteerde verificateur certificeert de naleving van bovenstaande criteria. Aan de verificateur worden ten minste maandelijkse tussenverslagen verstrekt die aantonen hoe bovenstaande criteria worden nageleefd.

6. AANPASSING VAN STANDAARDWAARDEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 7, LID 2, OP BASIS VAN REGIOSPECIFIEKE KENMERKEN

Standaardwaarden kunnen worden aangepast aan specifieke gebieden of regio's van landen met specifieke kenmerken wat betreft objectieve emissiefactoren. Wanneer gegevens beschikbaar zijn die aan die specifieke lokale kenmerken zijn aangepast en nauwkeurigere standaardwaarden kunnen worden vastgesteld, mogen deze waarden worden gebruikt.

Wanneer aangevers van goederen van oorsprong uit een derde land, een groep van derde landen of een regio in een derde land op basis van betrouwbare gegevens kunnen aantonen dat de alternatieve regiospecifieke aanpassingen van standaardwaarden lager zijn dan de door de Commissie vastgestelde standaardwaarden, mogen eerstgenoemde waarden worden gebruikt.

BIJLAGE IV

Boekhoudkundige vereisten voor gegevens die worden gebruikt voor de berekening van ingebedde emissies voor de toepassing van artikel 7, lid 4

1. MINIMAAL DOOR EEN TOEGELATEN CBAM-AANGEVER TE BEWAREN GEGEVENS VAN INGEVOERDE GOEDEREN:

1. Gegevens over de identiteit van de toegelaten CBAM-aangever:

- a) naam;
- b) CBAM-rekeningnummer;

2. Gegevens over de ingevoerde goederen:

- a) soort en hoeveelheid van iedere soort goederen;
- b) land van oorsprong;
- c) werkelijke emissies of standaardwaarden.

2. MINIMAAL DOOR EEN TOEGELATEN CBAM-AANGEVER TE BEWAREN GEGEVENS VAN INGEBEDDE EMISSIES IN INGEVOERDE GOEDEREN DIE ZIJN VASTGESTELD OP BASIS VAN WERKELIJKE EMISSIES:

voor elk type ingevoerde goederen waarbij de ingebedde emissies worden vastgesteld op basis van werkelijke emissies, worden de volgende aanvullende gegevens bewaard:

- a) identificatie van de installatie waar de goederen zijn geproduceerd;
- b) contactgegevens van de exploitant van de installatie waar de goederen zijn geproduceerd;
- c) het in bijlage V beschreven verificatieverslag;
- d) de specifieke ingebedde emissies van de goederen.

BIJLAGE V

Verificatiebeginselen en inhoud van verificatieverslagen voor de toepassing van artikel 8

1. BEGINSELEN VAN VERIFICATIE

De volgende beginselen zijn van toepassing:

- a) een verificateur voert zijn verificaties uit met een kritische professionele houding;
- b) de totale ingebedde emissies die in de CBAM-aangifte moeten worden opgegeven, worden slechts als geverifieerd beschouwd indien de verificateur met redelijke zekerheid vaststelt dat het verificatieverslag geen materiële onjuistheden en materiële onregelmatigheden met betrekking tot de berekening van ingebedde emissies overeenkomstig de regels van bijlage III bevat;
- c) een verificateur is verplicht installaties te bezoeken tenzij is voldaan aan specifieke criteria op grond waarvan een bezoek niet nodig is;
- d) om te bepalen of onjuistheden of onregelmatigheden materieel zijn, baseert de verificateur zich op drempels die in de overeenkomstig artikel 8 vastgestelde uitvoeringshandelingen zijn bepaald. Voor parameters waarvoor er geen dergelijke drempels zijn bepaald, doet de verificateur een beroep op een deskundig oordeel om te beslissen of onjuistheden of onregelmatigheden, afzonderlijk of in combinatie met andere onjuistheden of onregelmatigheden, rekening houdend met de aard en de omvang ervan, als materieel moeten worden aangemerkt.

2. INHOUD VAN EEN VERIFICATIEVERSLAG

De verificateur stelt een verificatieverslag op waarin de ingebedde emissies van de goederen worden vastgesteld en alle kwesties worden gespecificeerd die van belang zijn voor de uitgevoerde werkzaamheden, met inbegrip van ten minste de volgende informatie:

- a) identificatie van de installaties waar de goederen zijn geproduceerd;
- b) contactgegevens van de exploitant van de installaties waar de goederen zijn geproduceerd;

- c) de toepasselijke verslagperiode;
- d) naam en contactgegevens van de verificateur;
- e) accreditatienummer van de verificateur en naam van de accreditatie instantie;
- f) datum van de bezoeken aan de installaties, indien van toepassing, of de redenen waarom de installatie niet is bezocht;
- g) hoeveelheden van iedere soort aangegeven goederen die in de verslagperiode zijn geproduceerd;
- h) berekening van de hoeveelheid directe emissies van de installatie tijdens de verslagperiode;
- i) een beschrijving van de wijze waarop de emissies van de installatie aan de verschillende soorten goederen worden toegewezen;
- j) kwantitatieve informatie over de goederen, de emissies en de energiestromen die geen verband houden met die goederen;
- k) in geval van samengestelde goederen:
 - i. hoeveelheden van elk van de gebruikte uitgangsmaterialen (precursoren);
 - ii. de specifieke ingebedde emissies die verband houden met elk van de gebruikte uitgangsmaterialen (precursoren);
 - iii. indien werkelijke emissies worden gebruikt, de identificatie van de installaties waar het uitgangsmateriaal (precursor) is geproduceerd en de werkelijke emissies uit de productie van dat materiaal;

- l) de verklaring van de verificateur waarin hij bevestigt met redelijke zekerheid te hebben vastgesteld dat het verslag geen materiële onjuistheden en materiële onregelmatigheden met betrekking tot de berekeningsregels van bijlage III bevat;
 - m) informatie over vastgestelde en gecorrigeerde materiële onjuistheden;
 - n) informatie over vastgestelde en gecorrigeerde materiële onregelmatigheden met betrekking tot de in bijlage III vastgestelde berekeningsregels.
-